

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 9
sept. -
oktober
2014
18. årg.

Beredent politi angriber antifascistisk demonstration i Malmø 23. august 2014

TEMA: Terrorkrigen optrappes - Stop den!

Ebola: Amerikansk patent

Kongresdebat: Klasseanalyse

SVENSK VALGKAMP

Det er faneme uhyggeligt!

Danmark er i krig igen: I Irak og i Syrien – i Irak igen, i Syrien for første gang og i en ny krig.

Nu hedder den erklærede fjende IS/IL (Islamisk Stat), en islamistisk jihadgruppe, som har udråbt et kalifat i de dele af Irak og Syrien, den har erobret og kontrollerer med våbenmagt. Her styrer den med sharia for befolkningen og terror mod alle modstandere.

Men det er ikke nogen ukendt formation, der pludselig er dukket op og har chokeret verden med sin grusomhed med barbariske halshugninger, der lægges ud på youtube. Den har i flere år været aktiv i Syrien i den vestligt og islamistisk støttede væbnede kamp mod Assad-styret.

Grusomme henrettelser her af både regeringssoldater og –militser og af civile, muslimer og ikke-muslimer, fremkaldte ikke vestlige fordømmelser. Ligesom de ikke mindre grusomme mord på irakiske, syriske, libyske og palæstinensiske, civile, børn i massevis indbefattet, begået med Vestens bomber og raketter ikke har gjort det.

IS/IL er tværtimod blevet støttet, mere eller mindre skjult, af en hele stribe reaktionære arabiske og andre regimer, og i det mindste blevet tålt af resten. De er alle samlet i en alliance, der hedder 'Syriens Venner' – som Danmark også er med i – med samtlige folketingspartiers støtte.

Derfor har IS rigeligt med hypermoderne våben og rigeligt med penge, der delvist stammer fra kontrollen med syriske olieklæder, hvorfra olien eksporteres bl.a. til EU. Vesten har ladet disse forsyninger, som også indbefatter udenlandske lejersoldater – herunder mere end 100 fra Danmark – passere. For det var Assad, som skulle væltes.

Men IS er tilsyneladende kommet ud af kontrol. Og nu skal den bekæmpes, og Danmark er i krig igen.

Det er faneme uhyggeligt!

Det ville officielle Danmark og samtlige folketingets partier stemte for at sende våbenfly til kurderne i Irak som en del af krigen mod IS. Nu er Danmark også med i en kernekoalition af lande, der fører krig. Sammen med USA og dens traditionelle drabanter Australien, New Zealand, Canada og UK. Sammen med de store EU-lande som Tyskland, Frankrig og Italien og en hele stribe mindre, indbefattet tidligere østlande. Og sammen med Tyrkiet og en stribe af de mest reaktionære arabiske lande, som har ladet våbnene flyde til

IS, såsom Saudiarabien og Qatar. De irakiske kurdere og deres væbnede styrker, peshmerga, er udset til at spille en rolle som frontlinjestyrker på jorden.

USA vil først og fremmest bombe, bombe og bombe. Det vil også ramme civile. Og det er beklageligt, men krigsomsomkostninger, hedder det.

Det er faneme uhyggeligt!

Krigen forudses at blive langvarig. 3-5 år siger krigskoalitionen. Man vil svække IS, trænge den tilbage og med tiden tilintetgøre den. Og ikke kun gennem militære aktioner, men også ved at udtørre pengeforsyningerne, våbenleverancerne og nye forsyninger af islamistiske krigere fra udlandet (også kaldet lejesoldater). Den danske udenrigsminister Martin Lidegaard udelukker ikke, at Danmark kan blive involveret i direkte militære operationer, udover f.eks. våben til peshmerga.

Syrien og en række andre lande har fordømt en amerikansk krigserklæring på syrisk jord og amerikanske bombninger som en overtrædelse af international lov, hvad det indlysende er. Det er reelt også en krigserklæring mod Syrien.

Udover de officielle krigsmål er der de knap så officielle. Det er stadig at vælte Assad og bringe nogle af de vestligt støttede oprørere fra 'Syriens Frie Hær' til magten. Samme recept blev afprøvet i Libyen, hvor NATO bombede og de vestlige krigsmagere garanterede 'demokrati' og 'fremgang'. Det er nu en lovløs stat i islamistiske banders vold. Der er også en gammel plan om at dele Irak i tre dele efter religiøse og etniske skillelinjer: en kurdisk, en sunnimuslimsk og en shiamuslimsk del.

I begyndelsen af terrorkrigen efter 2001 blev der snakket en del om at tegne et nyt kort over Mellemøsten – det vil sige gennemføre en balkaniseringsproces i imperialismens og Israels interesse. Den er stadig på bordet.

Og Danmark er med. Helt med. Med op til halsen og over hovedet. Samtlige regeringer, stats- udenrigs- og krigsministre siden terrorkrigens begyndelse har løjet Danmark i krig og løjet om krigsbegrundelser og løjet om dens katastrofale resultater. Den ny krig bliver ikke anderledes.

Det er faneme uhyggeligt!

Redaktionen 16. september 2014.

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 425 kr.
Institutioner
1 år 550 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
17. oktober 2014
Deadline næste nr. 10.10.14

Krisen er ikke ovre:

Det går baglæns både i Danmark og EU

Det går ikke fremad, men baglæns for dansk økonomi. Stagnationen har bidt sig fast. Og udsigterne for EU er ikke bedre. Den officielle optimisme bliver skudt ned.

Selvom Thorning-regeringen med pinlig regelmæssighed hvert år og hvert kvartal siden sin tiltræden har forkyndt, at nu var Danmark ved at være ude af den økonomiske krise, har det hver gang vist sig at være forkert.

Midt i august kunne den nu fhv. økonomiminister og kommende økonomikommissær i EU Margrethe Vestager igen meddele:

- Vi forsøger på ingen måde at oversælge tingenes tilstand. Men det er stadig vores grundopfattelse, at vi er på det rigtige spor. Vi er på vej ud af krisen. (Jyllands-Posten)

Det var et flertal af danskere ifølge en meningsmåling i samme avis ikke enige i. 54,8 pct. mener, krisen stadig raser, mens 29,9 pct. erklærede sig enige med regeringen.

Det spørgsmål er hurtigt blevet afgjort. De seneste tal fra Danmarks Statistik viser, at bruttonationalproduktet faldt med 0,3 pct. i andet kvartal af 2014. Det peger på, at Danmark i stedet for at være på vej ud af krisen er på vej mod fornyet recession.

Arbejdsløsheden vokser. I sommerperioden fra juni til juli, der traditionelt betyder øget sæsonbeskæftigelse, steg bruttoledigheden (aktiverede medregnet) med 500 personer. Officielt er der nu 134.400 arbejdsløse, eller 5,1 pct. af arbejdsstyrken. Det reelle tal er mange procentpoint højere.

Thorning-regeringen vil gå over i historien som en lavvækst-regering og som en regering, der var ude af stand til at skabe vækst og jobs.

Intet tyder på, at regeringen vil erkende sin fejlslagne politik og lægge kursen om. Nedsættelsespolitikken og de sociale stramninger, der har ladet det sto-

re flertal betale krisen – og de dårligst stillede mest – har ikke skabt vækst, men uddybet og forlænget krisen.

Kriseland

Regeringen vil igen blive tvunget til at justere sine optimistiske vækstsken for dansk økonomi i 2014 ned fra de beskedenne 1,4 pct. til et endnu lavere tal. Stagnationen fortsætter.

I 2012 oplevede EU og eurozonen senest en recession. Tallene ikke mindst fra Tyskland tyder på, at et nyt tilbageslag er på vej. Under alle omstændigheder er den tyske vækst stilnet kraftigt af. Der er ingen udsigt til, at EU som helhed er ved at komme ud af krisen, selvom der også derfra er blevet blæst optimistiske fanfarer.

De nyliberale reformer og udliciteringer og privatiseringer i enorm skala har ikke virket og ikke skabt

jobs. Nu står den på øget militarisering og krigskurs – med Ukraine og Islamisk Stat som påskud.

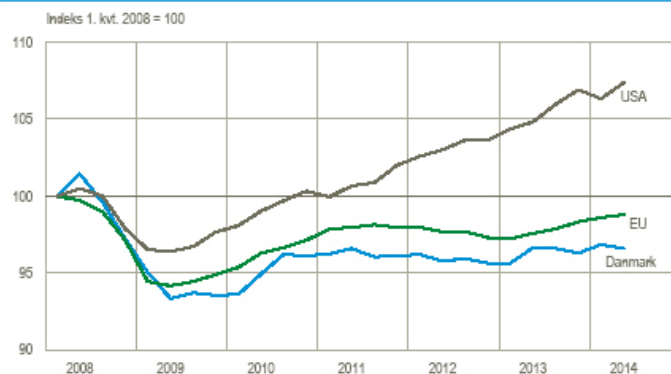
De gigantiske arbejdsløshedstal i hele EU – ikke mindst blandt de unge – og den galopperende spredning af fattigdom med alle de medfølgende sociale plager og omkostninger er én stor anklage mod EU's traktatfæstede økonomiske politik, som Margrethe Vestager hentes til Bruxelles for at fortsætte.

Thorning-regeringen har begrundet fastholdelsen af dagpengereformen og hele den øvrige stribe asociale nyliberale og EU-dikterede reformer med, at de var nødvendige for at skabe fornyet vækst og nye arbejdspladser.

De sørgelige kendsgerninger afslører også disse løgne. Der er overhovedet ingen positiv jobskabeseffekt af nedsættelsespolitikken. Der er faktisk ingen reelle argumenter, økonomiske eller andre, for at opretholde den forhadte dagpengereform, der støder titusinder ned i den sociale massegrav, eller den reaktionære forsørgelsespligt for samlevende, eller nogen af de andre asociale reformer, som 'rød' og blå blok har stået sammen om at gennemføre.

Reformerne skal ruller tilbage. Det er et krav, som forener det store flertal i Danmark, og det store flertal af indbyggere i EU.

BNP i Danmark, EU og USA, kædede værdier, sæsonkorrigeret

Kilder: www.bea.gov og epp.eurostat.ec.europa.eu.

Danmarks Statistik skriver at stagnationen i Danmarks BNP bl.a. afspejler en svag udvikling i produktionen inden for industri og råstofindvinding.

Cementering af nedskæringer uden reelle forbedringer

Regeringen har fremlagt sit forslag til finanslov for 2015, og alle medier forventer, at der vil blive et forlig med SF og Enhedslisten – som en erkendtlighed for at holde hånden over regeringens nedskærings-, privatiserings- og krigsdagsorden.

Efter mange år, hvor det ene nedskæringsfelttog har efterfulgt det andet, er der gerne lidt krummer til de fattige op til et valg.

Helt konkret er der 1,5 mia. kr., som er øremærket velfærdsforbedringer. Del og hersk forsætter. Blot er nu slagsmålet om, hvem der skal undgå nedskæringer, for en gangs skyld vendt til, hvem der skal have del i krummerne.

Er det sygeplejen eller pædagogerne eller måske de ældre? Er denne pinagtige farce ikke nok, står de reaktionære fagforeningspampere klar til at forsøge at tage dampen ud af et hvert optræk til markering af utilfredshed med den herskende politik.

De allerede gennemførte nedskæringer med S-R-(SF) og 'rød' blok står ved magt og cementeres med den ny valgårs-finanslov. Og nye føjes til: SR vil spare 140 millioner på den i forvejen utilstrækkelige fødevarekontrol, mens MRSA- og listeria-udbrud rammer bredt.

Helt centralt i modstanden mod det nye finanslovsforlag står kampen mod dagpengereformen, og kampen mod den gensidige forsørgelsespligt – for at annullere dem som asociale misfostre.

Både SF og Enhedslisten har sammen med LO-lokalafdelinger og enkelte forbund meldt ud med, at de er 'forbløffede' over statsministerens fuldstændige afvisning af at rulle dagpengereformen så meget som en millimeter tilbage.

Deres egen politiske kurs om at støtte en socialdemokratisk regering som "det mindste onde" har ført nederlag på

nederlag med sig. Og stadig er alt, hvad de kan løfte sig op til, 'forbløffelse' og 'undren'.

Det er, som om den ellers progressive del af fagbevægelsen og den parlamentsfikserede venstrefløj ikke tror på borgerskabets krigserklæring mod alle arbejderklassens tilkæmpede forbedringer, men i stedet sætter deres lid til valgflæsk og skåltaler og venligt preseri.

Finanslov til valg

Men borgerskabet helmer ikke, før dagpengesystemet er fuldstændig lukket ned, på samme måde som efterlønnen.

Det hjælper ikke at undre sig over borgerskabets rationale. Der er tale om en overklasse, der aldrig frivilligt vil slippe en rød reje. I stedet for at undres må man finde sammen og kæmpe.

Det fremlagte forslag til finanslov er akkompagneret af et Hercules-transporthjælp, der sendes med våben til Irak for at bidrage yderligere til den krigskatastrofe, som Danmark har et kæmpe medansvar for.

De reaktionære kræfter, som folketinget støttede med F16-bombetogter i krigen mod Libyen, er dybest set de samme, der nu bruges som anledning til et for-

nyet militært engagement i Irak med krig mod Islamisk Stat som begrundelse.

Det er ganske vist imod international lov, og helt imod en fredelig løsning og al fornuft – og ikke mindst imod den irakiske befolknings interesser – at imperialisterne bliver ved med at blande sig.

Til gengæld koster det en formue, og pengene til at myrde løs hentes direkte op af de fattiges lomme.

Dansk medlemskab af NATO garanterer stadig højere rustningsudgifter og deltagelse i nye krige, ligesom medlemskabet af EU garanterer asociale nedskæringsfinanslove selv op til et folketingsvalg.

Skal man gøre regnskabet op for dette årtusinde, har Danmarks internationale rolle været konsekvent støtte til de mest reaktionære imperialistiske kræfter, med tusindvis af liv på samvittigheden, mens flere hundrede unge danske soldater har givet deres liv og førlighed til en løgn om at hjælpe fred og demokrati.

Står det til folketingsflertallet, skal denne politik fortsætte, med indkøb af militært isenkram til milliarder – blandt andet i Danmarkshistoriens største våbenhandel med indkøb af nye krigsfly til mere end 30 milliarder – og en støtte til stjernekrigs-missil'forsvar' og udbygning af NATO-baser i Baltikum, der kan give adgang for amerikanske krigsskibe i Østersøen.

Nu er forhandlingerne skudt i gang, og et stort parlamentarisk drama vil blive udspillet. Uanset om det ender med en finanslov med blå blok, eller det bliver 'rød' bloks finanslov, er det en nedskæringsfinanslov uden reelle forbedringer.

Aktion ved Folketingets åbning 7. oktober

Hånd i hånd omkring Christiansborg

Tirsdag den 7. oktober åbner Folketinget, og som de skriver på 'Hånd i hånd'-aktionens facebookside, fortjener politikerne 'at få kærligheden at føle' denne dag. Derfor indkaldes der til en fælles aktion for hele landet. Der bliver arrangeret transport, og alle opfordres til at medbringe deres budskab og vise det på bannere og skilte. En række aktive organisationer er allerede nu med som anbefalere.

Regering og Folketing gennemfører konsekvent en ukærlig og menneskefjendsk politik, og oplægget til 2015 følger det sædvanlige EU- og NATO-dikterede spor. En finanslov for det kommende år afviser fuldstændigt at ændre kurs over for de arbejdsløse eller syge, der brutalt er frataget dagpenge eller kontanthjælp. Der vil blot blive kastet småpenge til de ramte for at holde støttepartiet Enhedslisten på plads. Og Danmark er igen involveret i krigshandlinger i Irak, med et enigt Folketing bag.

Send et signal til magthaverne

Der er allerede opbakning fra brede grupper til aktionen, fra bevægelser, der slås for sociale rettigheder, mod krig og dansk krigspolitik, solidaritetsgrupper og aktive miljøfolk. Aktionsgruppen opfordrer til, at mange flere tilslutter sig.

Arrangørerne af Hånd i hånd skriver bl.a.:

Dette er en aktion med fokus på, hvem vi gerne vil være som mennesker og som folk. Det er et stærkt signal til magthavere, til omverdenen og til hinanden om, at vi ønsker at lægge mere vægt på samarbejde, samhørighed, social og klimamæssig samvittighed.

At mærke den solidaritet, der er på kryds og tværs af befolkningsgrupper nu. Så derfor, kom og hjælp med at danne en menneskekæde, og med hinanden i hånden omringe Christiansborg.

7. oktober Hånd i hånd

Vi henvender os til ALLE. Læger, sagsbehandlere, politikere uanset farve og størrelse, EU-skeptikere, multibil-liardærer, arbejdssøgende, jobkonsulenter, politifolk, naturfolk, biologer, selvstændigt erhvervsdrivende, undervisere, pædagoger, forældre, studerende, religiøse, ateister, anarkister, gamle, unge, syge, raske, dig, som ENDNU ikke helt forstår, osv. osv. osv. ... Blot du kommer med fred i dit sind. Bare et lille øjeblik ...

Mød op, revl og krat, med hinanden i hånden!! Der er altid mediedækning, den dag folketinget åbner igen efter sommerferien, og ellers medbringer vi vores egne. Der kommer den dag til at foregå MANGE flere tiltag end dette event.

Program for dagen

Vi mødes hos Fredsvagten kl. 10.00.

Fredsvagten har en fast plads ved Christiansborg og kan kendes på deres regnbueflag.

Se det stadig opdaterede program på facebookside **AKTION "OMRING CHRISTIANSBORG" HÅND I HÅND d. 7 okt. 2014.**

KPnetTV fylder 5 år

KPnetTV begyndte med reportager fra gaden op til klimatopmødet i 2009, det er fem år dramatiske år siden siden. Det vil vi gerne markere og derfor inviterer vi til reception

Lørdag d.27 september kl. 15:00

Oktober Bogcafé
Vesterfælledvej 1B
1750 København

**KPnetTV har rundet den kvarte million hit.
Så vi glæder os til at fejre det med jer til receptionen.**

*Kom forbi og få en snak med holdet bag KPnetTV og kpnet.dk.
Der vil være mulighed for køb af forfriskninger til støttepris.*

youtube.com/KPnetTV - Reportager fra gaden!

Danmark forbedrer 'konkurrenceevnen' – et helt igennem kapitalistisk begreb

Det store mantra inden for økonomien i dag er 'konkurrenceevnen'. Vi skal alle være glade, når dansk konkurrenceevne får et nøk opad. 'Hensynet til konkurrenceevnen' fremstår som et argument i sig selv for enhver politisk beslutning om sociale nedskæringer og lønnedgang.

Men udtrykket og Danmarks plads på listen over landenes konkurrenceevne dækker mest af alt over kapitalens styrkeforhold over for landets arbejdere og stillingen i nationernes alle-mod-alle-kamp.

På World Economic Forum udarbejder man hvert år en rapport, hvor verdens nationers økonomier vurderes og rangeres efter konkurrenceevne. World Economic Forum blev dannet i 1971, og organisationens formål er at 'udvikle offentligt-privat samarbejde'.

I år rykkede Danmark op på en 13. plads fra en 15. plads. Øverst på listen ligger Schweiz, hvor WEF har sit hovedsæde. Singapore og USA ligger på 2. og 3.-pladsen. USA rykkede i år fra en 5. plads.

Oprykningen for både Danmark og USA viser, at øget ulighed giver en bedre score på rangstigen.

Den 'stramme finanspolitik' angives som hovedårsag til den opadgående placering. Altså regeringens EU-koordinerede spareregimente. 'Forbedret konkurrenceevne' er først og fremmest et udtryk for, at kapitalen har kastet flere af krisens økonomiske problemer over på arbejderklassen og skabt fordele for virksomhedsejerne gennem 'reformer', minusoverenskomster og løndumping.

Konkurrenceland

'Innovationsevner i top og god udnyttelse af teknologi' angives som en del af forklaringen.

I et socialistisk samfund vil dette være positivt, og der vil være reelle udfoldelsesmuligheder for udnyttelse af ny teknologi til løsning af samfundets behov. I dagens kapitalistiske Danmark betyder bedre udnyttelse af teknologi oftest mindre behov for mennesker i produktionen og dermed fyringer, da de danske (multinationale) firmas 'innovative foretagsomhed' ikke indbefatter, at øget profit om-

sættes i udvidet produktion og nyan-sættelser.

Kun hvis den nye teknologi begår sig på verdensmarkedet med tilstrækkelig profit, kan innovationen komme til udfoldelse. Så kun en mikroskopisk del af udviklingsmulighederne udnyttes.

Privatisering og 'offentligt-privat samarbejde' styrker konkurrenceevnen, fortæller rapporten. Det sker gennem fyringer og brug af gratis arbejdskraft.

En undersøgelse gennemført af Ugebrevet A4 viser, at ca. 24.000 ordinært ansatte har måttet vinke farvel til deres kommunale arbejdsplads siden 2008. I præcis samme periode har kommunerne ansat næsten 9.000 flere ledige i tilskudsjob i egne institutioner.

Kvalitet, tilfredsstillende og trygge arbejdsbetingelser og opfyldelse af samfundets behov i det hele taget hører ikke under 'konkurrenceevnen'.

Kampen om 'konkurrenceevnen' fører i sin yderste konsekvens til krig, det ultimative redskab for de dominerende kapital kræfter for forbedret konkurrenceevne.

Betingelserne for 'den stærke konkurrenceevne' som adgang til råstoffer og andre naturressourcer, kontrollen med afsætningsmarkeder osv. skal sikres, og krigen – og krigstruslen – tages i brug uden at ryste på hånden.

Idéen om, at mennesker, virksomheder eller nationer skal bekæmpe hinanden i en evig konkurrencekamp, stopper enhver form for ægte udvikling. Et helt og aldeles sygt princip, der gør sig gældende i det kapitalistiske samfund.

*Den ny kommunistiske verdensbevægelse
20 år*

Novemberkonference 2014

8. november kl. 11-17
København

SOCIALISME

Hvis ikke i morgen – Hvornår så?

Oplæg og debat

- **Socialismen faldt: Næste gang bliver det bedre**
- **Socialisme – Hvordan?**
- **Det socialistiske Danmark er nødvendigt**
- **Kampen for socialisme er global**

Tid, sted og program for konference og festaften kommer på kpnet.dk og facebook KPnetavisen

AKP

Arbejderpartiet Kommunisterne

Forskydninger i arbejderklassen og dens forskellige lag

APK's grundlæggende klasseanalyse og beskrivelse af arbejderklassen findes i APK's principprogram "Manifest for et socialistisk Danmark" (2000) i afsnittet om det klassesdelte Danmark. Hvilke ændringer er der siden sket inden for arbejderklassen og de omkringliggende lag med de nyliberalistiske produktions- og samfundsforandringer?

Reformister og revisionister er enige med borgerskabets og deres betalte forskere om, at arbejderklassen er en uddøende race, og at den har udspillet i historiske rolle i et moderne kompleks samfund. Der findes mange varianter over dette.

Socialdemokratismen har hårdnakket hævdet, at med det såkaldte "velfærds-samfund" ville klasserne, klassesamfundet og klassekampen forsvinde. Den har også hævdet, at kapitalismen kunne gøres menneskelig og næsten social retfærdig gennem klassesamarbejde og reformisme.

Med teorien om "middelklassesamfundet" skulle arbejderklassen gradvist blive mindre og i stedet uddanne sig over i en voksende middelklasse, der så blev den største og mest betydningsfyldte samfundskraft. Befolkningen beskrives ofte, som følge af denne teori, som en stor middelklasse, bortset fra lidt marginale grupper af rige og fattige i hver sin ende af skalaen.

En anden variant er forestillingen om, at arbejderklassen er blevet opslugt i en stor lønmodtagergruppe og har fælles klasseinteresser med ledere og højere funktionærer.

I dag, hvor de skærpede klassemod-sætninger er meget mere åbenlyse, har socialdemokratismen genopdaget klassesamfundet, men nu med en ny deling af arbejderklassen. Ifølge den skulle arbejderklassen være svundet ind til at udgøre under halvdelen af befolkningen (47 %). Arbejderklassen reduceres til dem, der er tilknyttet arbejdsmarkedet som faglærte og ufaglærte arbejdere. Mens alle de, der er og bliver udstødt af arbejdsmarkedet gennem arbejdslø-

hed og konsekvenserne af de nyliberale reformer, nu skulle tilhøre en anden og voksende klasse kaldet underklassen, der omfatter ca. 20 % af befolkningen.

En højere uddannet arbejderklasse

Arbejdsdelingen i den nyliberale imperialismen og tilhørende globalisering, hvor det i vidt omfang er den højteknologiske del af produktionen, der er blevet tilbage i Danmark, har betydet et højere uddannelsesniveau hos både faglærte og ufaglærte arbejdere. Den teknologiske udvikling af produktionsmidlerne med bl.a. øget digitalisering og industrirobotter har forældet og overflødiggjort mange job og skabt en række nye arbejdsfunktioner, hvor arbejdet i højere grad bliver overvåget af produktion og kræver andre kvalifikationer end tidligere. Vi ser derfor også i disse år et massivt krav fra borgerskabet om ændringer af uddannelsessystemet, så det strømlinjes erhvervslivet gennem diverse uddannelsesreformer.

Kongresdebat: Klassenanalyse

Sammensætningen i arbejderklassen har ændret sig

Arbejderklassens forskellige grupper og lag ser derfor også anderledes ud, end den gjorde for nogle år siden, hvor nye slags job er kommet til, andre forsvundet, og nogle har ændret indhold.

Der er ses også en voksende forskel inden for de forskellige gruppers og lags levevilkår, løn og arbejdsforhold. Del og hersk-politikken har betydet papirformuer for nogle i form af pensionsystemer og ejerboliger og skattebeholdninger, mens andre helt har mistet deres indkomst, pension og bolig med dagpenge- og øvrige reformer. Og med regeringens 2020-plan er sporet lagt for, at de lavtlønnede og overførelses-

På vej mod APKs
6. kongres

indkomster fortsat bliver stadig lavere. Men det rækker ikke ved det grundlæggende klassesforhold, som Lenin definerede det. (Se boks)

De ufaglærte

De ufaglærte har været og er fortsat den mest klassebevidste gruppe. Og nok den gruppe, hvis sammensætning har ændret sig mest drastisk under Foghs, Løkkes og Thornings EU-nyliberalisme. Flere hundrede tusinde ufaglærte job er blevet flyttet til lande med hurtigere superprofitter, især i Asien og Østeuropa, eller blevet udliciteret på EU's åbne marked til udenlandske underentreprenører med egen billig arbejdskraft.

Mellem 2000 og 2012 forsvandt 24 % af de ufaglærte stillinger – 218.000 ufaglærte job. I industrien alene forsvandt over halvdelen af de ufaglærte job i den periode, ca. 90.000. Den omfattende arbejdsløshed har i høj grad ramt de ufaglærte kvinder.

Ifølge DA er der fortsat 600.000 ufaglærte job i 2014. Ikke mindst denne del af arbejderklassen er hårdt presset af både EU's sociale dumping af billig arbejdskraft og det offentliges statsautoriserede, skattefinansierede sociale dumping med diverse 'workfare'-ordninger, hvor man arbejder for sin sociale ydelse.

Øget udbytning og produktivitet

Godt en tredjedel af jobbene i industrien, både for ufaglærte og faglærte, er forsvundet siden 2000 som følge af finanskrise og den generelle kapitalistiske krise. Danmark har haft det næststørste fald i industriproduktionen (i eget land) i EU i denne periode, kun overgået af Irland. Ifølge arbejdsgiverne og borgerskabet skyldes det, at danske overenskomster, arbejdsmiljøregler og "høje sociale ydelser" presser erhvervslivets "omkostningskonkur-

renceevne”.

Mens sandheden er, at arbejdsproduktiviteten er steget markant, ikke mindst siden krisen 2009.

Industrivirksomhederne har gennemført den største produktivitetsstigning, som alene i 2013 steg med mere end fem pct. Produktivetsniveauet – den værdi, hver ansat producerer pr. time – er i EuroStats tal sat til 425 kr. pr. time blandt danske industriansatte, hvilket er et af de højeste i EU. Ser man på det, der kaldes lønkvoten – dvs. den del af værdiskabelsen, der går til løn (værdien af varen arbejdskraft) – viser nye tal fra DA og Metal, at lønkvoten ligger et godt stykke under sit historiske gennemsnit. Siden 1966 er den kun set lavere i 2000. Det betyder også, at merværdien – dvs. den andel af arbejderens værdiskabelse, som kapitalisten tilegner sig, deres ubetalte arbejde – er vokset både relativt og absolut.

Det understreger, at dansk industris konkurrenceevne er overordentlig god, med en høj udbytningsgrad af arbejderne, høj kvalitet og store fortjenester og profit. Med truslen om at flytte endnu flere arbejdspladser ud af landet har virksomheder som Danish Crown fået staten og finansminister Corydon til at lovgive om den såkaldte ”Bornholmermodel”, hvor slagteriarbejderne skal investere en del af deres løn i virksomheden. Og den skal nu gøres til et generelt tilbud til arbejdsgiverne.

Kun en fjerdedel af arbejderklassen er i dag beskæftiget inden for industri og byggeri. En anden fjerdedel er offentligt ansatte – sosu-assistenten, dagplejemødre m.v. Og en fjerdedel arbejder med handel og transport – de kører lastbil, sælger mobiltelefoner for TDC eller gør rent hos Arriva. Den sidste fjerdedel er fordelt på en lang række mindre brancher.

Hver femte ansat inden for LO-området og FTF (offentligt ansatte fra mellemlagene), er det, der kaldes ”atypisk ansat”, dvs. midlertidige ansættelser, vikarer og moderne daglejere som timeansatte. Det er ansættelser med færre rettigheder og ofte uden pensionsordninger. Hver fjerde ansat i dag er deltidsansat. Andelen af deltidsansatte inden for f.eks. dagligvarebranchen er oppe på ca. 75 pct. Stadig flere kan ikke

leve af deres ene løn og må stykke sin indkomst sammen af flere forskellige job.

Sammensat af flere nationaliteter og multinationale koncerner i mange lande

Arbejderklassen består i stigende grad af folk med forskellige nationaliteter, sprog, faglig organisering og traditioner. Ikke mindst med EU's åbne marked har arbejdsgivernes brug af social dumping af billigere arbejdskraft fra EU-lande steget betydeligt.

Det er arbejdere, der presses til at søge arbejde væk fra deres hjemland og familie. Der er i dag 168.000 udenlandske ansatte under danske arbejdsgivere, de fleste af dem arbejdere. Dertil kommer kontraktansatte hos udenlandske arbejdsgivere, der arbejder i Danmark, og den gruppe, som arbejdsgivere illegalt har handlet til landet, og som er helt uden rettigheder. Mens antallet fra lande som Sverige og Tyskland falder, ses den største stigning og største gruppe blandt østarbejdere fra Rumænien, Ukraine, Litauen og Polen. De udgør omkring halvdelen med små 82.000. De store offentlige anlægsarbejder som broer, jernbaner og metroer har kun givet få danske arbejdspladser.

Udenlandske arbejdere udgør halvdelen af dem, der arbejder med almindelig rengøring og hver fjerde i hele rengøringsbranchen, hver fjerde inden for hotel og service og hver femte i landbruget, på slagterier og restauranter. Den største branche med udenlandsk arbejdskraft er handel og transport med

43.500, mens industrien har 22.000. Den branche, som har størst vækst af udenlandske ansatte, er sundhedssektoren.

Samtidig arbejder et stigende antal som en del af en multinational arbejdsstyrke fordelt i mange lande enten under en dansk arbejdsgiver som Mærsk, Arla eller Carlsberg eller under en udenlandsk koncern. Med sine 539.212 ansatte i 51 lande er ISS verdens fjerdestørste arbejdsgiver, kun overgået af Wall Mart, Group Four Securicor og Tesco, men foran andre som McDonald's og Siemens. Inden for handel arbejder tre ud af fire af HK Handels medlemmer i internationale kæder.

En række nye fænomener i forhold til arbejderklassen af i dag må undersøges nærmere. Det gælder f.eks.:

Arbejdsløse og udstødte af det ordinære arbejdsmarked

Med massearbejdsløsheden under den fortsatte økonomiske krise, fjernelsen af sikringsordninger og striben af reaktionære nyliberale reformer – ikke mindst dagpengereformen – foregår der en udstødningsproces fra arbejdsmarkedet. Det gælder blandt andet for kontanthjælpsmodtagere, mange sygdomsramte og folk, som med ’gensidig forsørgerpligt’ stodes helt ud til forsørgelse af ægtefælle eller samlever.

Laget under arbejderklassen, eller dens nederste lag

Tidligere blev dette lag kaldt for ’pjaltproletariatet’, men det er nok på tide at finde en mere tidssvarende betegnelse.

Det omfatter de grupper, der er skubbet helt ud og overlever fra dag til dag – f.eks. hjemløse, psykisk syge, misbrugere, prostituerede og mennesker uden legale papirer ('illegale indvandrere').

Arbejderaristokratiet

Lenin beskriver fremkomsten af arbejderaristokratiet med imperialismens udvikling, hvor en del af de bedst stillede arbejdere kan bestikkes på grundlag af imperialismens superprofitter. Det er et sådant *"fagegoistisk, indsnævret, egenkærligt, forstokket, vindesygt, spidsborgerligt, imperialistisk sindet og af imperialismen underkøbt, af imperialisterne demoraliseret arbejderaristokrati"*, der udgør opportunismens og socialchauvinismens basis. Dette lags interesser er knyttet til at bevare det kapitalistiske samfund og er bedre til at forsvare dette end borgerskabet selv.

I et imperialistisk land som Danmark udgør arbejderaristokratiet ikke nogen klasse, men knytter sig til de forskellige klasser. De udgør et særligt lag af borgerlige politikere fra de såkaldte arbejderpartier og ikke mindst fagbevægelsens, dens fondes og firmaers rækker. Det øverste lag tilhører monopolborgerskabet og borgerskabet, med en LO-boss, der ligesom ministre ikke bare får udbetalt en årsløn på over 1,2 mio., men bagefter er sikret to tredjedele af denne i pension resten af sit liv. Samme lønninger ligger de øvrige forbundsformænd og direktører for de gule fagforeninger på. Fagbevægelsen råder over millionforretninger som pensionsfondene og investeringsfonde som ATP på 641 mia. kr..

Den mellemste gruppe udgøres af hele det lønnede lag af fagbureaukratiets og A-kassernes funktionærer og konsulenter. I dag må aflønnede tillidsfolk også regnes til denne gruppe. Hvor stort er dette lag? Og endelig er der en stor gruppe af de bedst lønnede og mest privilegerede lag af arbejderklassen.

De småborgerlige mellemlag – de intellektuelle

Samtidig med at langt flere har fået og får en videregående mellemlang uddan-

nelse, er der sket en proletarisering af arbejdets indhold og art, som disse uddannelser giver adgang til. Ikke mindst blandt professionsuddannelserne som lærer, pædagoger og sundhedspersonale – den nederste del af det sociale lag, vi kalder de intellektuelle (et lag, der er grundigt og konkret beskrevet i studiematerialet).

New Public Management med dens forskellige instrumenter har inden for den offentlige sektor medført arbejdsforhold, der i stigende grad ligner arbejderklassens. I disse år sættes store dele af disse gruppers tidligere overenskomstmæssige rettigheder brutalt ud af kraft. Arbejdspres, underbemanding og stramme tidsplaner, kontrol m.v. er en del af arbejdet. Samtidig er lønnen i mange tilfælde lavere end en faglært arbejders. Det offentlige som arbejdsgiver går benhårdt efter at få afskaffet arbejdstidsregler med lærerlockouten og den kommende overenskomst i '15. Finansministeren har gjort det til et eksplicit mål for Moderniseringsstyrelsen at forringe de offentligt ansattes overenskomster.

Samtidig arbejder en anden del af mellemlaget på leder- og mellemlader-niveau, oftest i den offentlige sektor.

Stadig flere arbejder som følge af privatiseringen som selvstændige, hvor de enten hyrer sig selv ud eller driver eget firma og går over i småborgerskabet.

Hele det samlede sociale lag af intellektuelle, inklusive de øverste, er vokset i antal og spiller en afgørende rolle i at sløre og retfærdiggøre den nyliberalistiske udvikling som evidensbaseret, videnskabelig og objektivt uafvendelig.

Ændringerne i klassesammensætningen og klasseforholdene i Danmark, indbefattet inden for arbejderklassen selv, er af væsentlig betydning for udviklingen af kampen mod den nyliberale kapitaloffensiv og for socialisme. Den bevirker også en række ændringer i forhold til fagbevægelsen og de folkelige bevægelser, simpelthen i kraft af deres ændrede sociale sammensætning.

Dette er spørgsmål, som skal belyses videre gennem kongresprocessen.

Følg med i kongresprocessen på temasiden 'På vej mod APK's 6. kongres' – se apk2000.dk, kpnet.dk eller [facebook: KPnetavisen](#)

Lenin om klasser

En præcis marxistisk klassesdefinition blev opstillet af Lenin i 1919 i artiklen "Et storstillet initiativ":

"Klasser kalder man store menneskegrupper, der adskiller sig ved deres placering i den samfundsmæssige produktions historisk bestemte system

- *ved deres forhold til produktionsmidlerne*
- *ved deres rolle i den samfundsmæssige organisering af arbejdet,*
- *og følgelig ved de måder, hvorpå de får, og det omfang, hvori de får den part af samfundsrigdommen, som tilfalder dem.*

Klasser, det er menneskegrupper, af hvilke den ene kan tilegne sig den andens arbejde, i kraft af deres placering i den givne økonomiske samfundsstruktur."

Lenin definerer arbejderklassen som en klasse, der består af samtlige lønarbejdere, som er forbundet direkte med produktionen og frigørelsen af merværdi under kapitalismen. Dvs. de lønarbejdere, som er produktive ud fra kapitalens synsvinkel – indenfor produktion, transport og handel.

De udfører et delarbejde efter ordrer fra de overordnede funktionærer, som kontrollerer produktionsprocessen, dvs. beslutter, hvad, hvornår og hvordan der skal produceres under kapitalisternes almindelige kommando.

Arbejderklassen som klasse er derfor ikke alene berøvet produktionsmidlerne og produkterne af deres arbejde, men også kontrollen over produktionen. ■

11. september 13 år senere: Ny krig annonceres

Terrorkrigen optrappes igen – Optrap kampen imod den!

Af Kommunistisk Politik

Den amerikanske præsident benyttede årsdagen for 11. september 2001 til at annoncere en ny krig i Syrien og Irak. Danmark er med i front fra start.

13 år er gået siden terrorangrebet på USA den 11. september 2001. Præsident Obama benyttede anledningen til i en TV-tale 'til det amerikanske folk' at meddele, at luftbombardementerne i Irak vil blive udvidet med luftbombardementer i Syrien, og at målet er udryddelsen af den islamistiske gruppe IS(IL), der har udråbt et kalifat i (dele af) Irak og Syrien.

Nu skal terrorkrigen igen optrappes, og dens påskud fornyes.

13 år er forløbet med *uafbrudt* krig med USA i spidsen og med NATO og lidt skiftende 'koalitioner af villige', herunder det meste af EU som deltagere – Danmark indbefattet og i front.

Afghanistans, Iraks, Libyens og Syriens folk er dens primære ofre, for ikke at glemme palæstinenserne.

Islamisk Stat er et barn af USA's krige i regionen, udstyret med moderne våben fra USA's nære arabiske allierede og udklækket i Libyen, Syrien og Irak under USA's og NATO's vinger. Dens brutalitet er det perfekte påskud for et nyt kapitel i den uendelige krigsførelse i regionen.

Til det krigstrætte USA, der i sin tid valgte Obama for at afslutte terrorkrigene, lovede han, at der ikke ville blive sat amerikanske kamptropper ind på

landjorden. Til gengæld skal kurdere og irakere bevæbnes til at slå IS.

Det militære mål, erklærede Obama, er at 'tage IS-kontrollerede områder i Irak tilbage' (!) og sluttelig tilintetgøre den, hvor det end opererer, indbefattet dens bastioner i Syrien. Den nye krig forudses at vare adskillige år.

TEMA: Terrorkrigen optrappes

Eller rettere sagt: Det er den samme imperialistiske krig om amerikansk og vestlig dominans, om kontrol og olie.

Det vigtigste mål for de imperialistiske krigsmagere er fortsat et regimeskifte i Syrien – at få væltet Assad og installere et marionetstyre i Damaskus, som det også var for et år siden, da en direkte aggressionskrig – med dansk deltagelse – lige netop blev bremsset.

Amerikanske og vestlige bombardementer i Syrien uden den syriske regerings direkte anmodning og accept er åbenlyst i strid med folkeretten og i strid med FN's konventioner. Den syriske regering m.fl. har protesteret kraftigt.

Det er sandsynligt, at danske kampfly vil blive indsat i Irak og i Syrien. Ved at tilslutte sig kernelandene mod IS er Danmark allerede med i en krig, som foregår på et nyt lands territorium – i Syrien.

Samtlige partier i det danske folketing, Enhedslisten indbefattet, har allerede truffet beslutningen og sendt fly med våben til det nordlige Irak, til de kurdiske peshmergaer, som bekæmper IS. Den danske regering har på amerikansk opfordring bæret tilsluttet sig en 'kreds af kernelande', der skal udrydde IS militært.

Enhedslisten har blåstemplet Vestens imperialistiske krig under navn af terrorbekæmpelse og svækket antikrigsbevægelsen.

Den danske krigspropaganda fortæller, at Danmark er med for at 'skabe fred, frihed og demokrati' i de pågældende lande. Det er ikke sket et eneste sted, hvor terrorkrigen føres – i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien osv. Landene er ødelagte, og folkene kommet fra asken i ilden. De islamistiske grupper er blevet stærkere, og er blevet aktive i stadig flere lande.

Det er ikke de væbnede islamistiske grupper eller deres terror, der udgør hovedfaren eller forårsager de største ødelæggelser eller kræver de fleste døde.

Det er USA's og Vestens krige.

Raketter, bomber og droner, der massakrerer civile, mænd, kvinder og børn, er ikke mindre barbariske end den islamistiske terror.

Som den australske journalist John Pilger konstaterede, udkæmper Vesten ikke en 'krig mod terror', men fører 'en terrorkrig'.

Prisen betales ikke kun af de lande og folk, der er ofre for krigen, men også af arbejderne og den brede befolkning i de krigsførende lande, blandt andet i form af konstant stigende militærudgifter og stadig mere omfattende sociale nedskæringer.

Den danske antikrigsbevægelse må optrappe sin kamp mod terrorkrigen, mod de imperialistiske krige, som en del af den internationale krigsmodstand.

Den opgave løses bedst ved at udvikle en fornyet og stærk krigsmodstand, som afslører USA's og NATO's terrorkrigs reaktionære og røveriske karakter og NATO's og de vestlige imperialistmagters konstante ekspansion i verden og Europa – med front mod krigspolitikken og krigspolitikkerne, indbefattet 'rød' og blå blok.

Krigsmodstanden må kæmpe mod dansk krigsdeltagelse og deltagelse i USA's og NATO's krigsforberedelser under enhver form – i Irak, Syrien osv., men også i Østeuropa og Ukraine, og hvor som helst.

Krigsmodstanden må mobilisere en stærk bevægelse mod det planlagte indkøb af de avancerede krigsfly i Danmarkshistoriens største våbenhandel. De er ikke beregnet til forsvar, men til angrebskrig – overalt i verden, Europa indbefattet.

Krigsmodstanden må vende sig konkret imod den militarisering og oprustning, som Danmark har bundet sig til i EU og NATO, senest med et mål om at bruge pct. af BNP direkte på oprustning.

Krigsmodstanden må konsekvent arbejde for at få Danmark ud af både NATO og EU – alliancer, der er garantier for oprustning, militarisering og fortsat terrorkrig.

Fri mig for Mette Frederiksen

Retten til dagpenge er blevet voldsomt decimeret. For omkring 30 år siden havde man syv års dagpengere, hvilket med uddannelse kunne udvides til ni år. Man havde tre år til at genoptjene dagpengere retten med 26 ugers arbejde. Vigtigst var det, at timer i aktivering og uddannelse talte med. De færreste røg ud af dagpengesystemet. Debatten drejede sig om dagpengenes størrelse, som også dengang betød et stort indtægtstab.

VC-kummeregningen i 80'erne med Schlüter i spidsen forringede dagpengene med brodden rettet mod daglejerne, hvorfor havnearbejderne gennemførte en lang militant strejke.

Det var imidlertid Nyrups firkløverregering, der i starten af 90'erne udstødte titusinder af arbejdsløse, da dagpengeperioden blev reduceret til fire år, og timerne i aktivering blev afskaffet som middel til at genoptjene dagpengere retten. Krigsforbryderen Fogh fortsatte forringelserne, men vi skal frem til Thorning Schmidt, som med overtagelsen af Løkke Rasmussens forlig med De Radikale accepterede en dagpengeperiode på to år (104 uger), og kun to år til at genoptjene retten i form af 1.924 regulære løntimer – svarende til nutidens årsværk. Hvis man benytter sin ret til fem ugers ferie om året, har man kun 94 uger til at nå årsværket, hvis ikke ferieugerne er optjent på dagpenge eller arbejde.

I Thornings regeringstid har omkring 35.000 mistet dagpengere retten. 5.000 flere i år og yderligere 6.000 til næste år forventes at miste *retten*. Titusinder er røget på kontanthjælp. Tusinder har mistet enhver indkomst, fordi deres samlever er blevet pålagt forsørgerpligt. Tusinder af familier har mistet deres eksistensgrundlag i deres nuværende bolig. FOA's formand Dennis Kristensen udtaler:

”Vi har medlemmer, der må sælge deres bolig for at få det til at hænge sammen. Og medlemmer, der ikke kan sende deres børn på hyttetur, fordi det koster 300 kroner.

Man bør også kunne genoptjene dagpengene ved at deltage i jobrotation eller have et løntilskudsjob. Det er fuldstændigt urimeligt, at mennesker, der står op hver morgen og passer et arbejde, ikke efterfølgende bliver berettiget til dagpenge,” siger Dennis Kristensen.

'Rød' blok har lappet huller som en skrædder i helvede. Og Enhedslisten har holdt hånden over denne fatale politik! 'Rød' bloks nyliberale spydspids, beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, gjorde efter valget et stort nummer ud af, at de arbejdsløse skulle behandles anstændigt:

- Arbejdsløse med en fast ansættelse i udsigt skal selvfølgelig ikke tvinges i aktivering, hed det sig.

På andre punkter har man forhøjet stressniveauet for de arbejdsløse. Tidligere havde arbejdsløse ni måneder til 'i ro og mag' at søge arbejde, hvilket naturligvis skulle dokumenteres, hvorefter man blev tvunget i aktivering. Tidsrummet blev skærpet for arbejdsløse over 60 år, som kun var 'fredet' i seks måneder. Det er svært at finde logikken i, at personer med mindre end fem år til pensionen er specielt vigtige til aktivering. Det er måske også årsagen til, at 'rød' blok udvidede aldersgrænsen til at gælde for alle over 50 år!

Jeg fik selv syn for sagn, da jeg igen i år meldte mig til det ydmygende arbejdsløshedssystem i starten af juni. Jeg kunne fremvise en ansættelseskontrakt med virkning fra den 1. september, men jeg var naturligvis underlagt de almindelige regler om pligt til at søge arbejde, hvilket ikke kom bag på mig. Følgende meddelelse var til gengæld nyt for mig:

- Du skal dokumentere, hvilke stillinger du søgte sidste sommer, da du var arbejdsløs. Det er en regel, der er blevet skærpet af Mette Frederiksen. Tak, skævbæn. Den havde jeg ikke set komme – og tak for kaffe, Mette Frederiksen.

Reno

TEMA: Terrorkrigen optrappes

11. sept. 2014 Gammel Torv, Strøget København.

at give 2 % af BNP til militæret, og der forberedes køb af nye jagerbombere for over 30 milliarder. Danmark skal være med i missilskjoldet, stå i spidsen for udvikling af nye våben i NATO og deltage i en udrykningsstyrke, der afpatruljerer 'grænsen' mod øst. Danmark er desuden kommet med i 'Kernekoalitionen', der under USA's ledelse skal føre krig i Irak og Syrien.

Gadefremstød i 5. september i Odense

Fjendebilledet Rusland blæses op

Som et alibi for NATO's ekspansion mod øst bygges der nye fjendebilleder op i forhold til Rusland. Ukraine knyttes tæt til NATO, der også har indgået samarbejdsaftaler med Sverige og Finland. Rusland reagerer som forventet, og politikere og medier kan skabe den ønskede frygt, der skal berettiggøre NATO's eksistens og den øgede oprustning.

Islamisk Stat (IS) er 'den perfekte fjende'

USA og dets allierede Saudi-Arabien og Qatar har selv skabt deres nuværende fjende gennem det kaos og had, de har skabt gennem krigene i Afghanistan, Irak og Libyen og gennem hjælp til opbygning af de terrorgrupper, der kæmper for at vælte Assad-styret. Våbnene er flydt i en glidende strøm til området, og de islamistiske grupper er blevet stærkere.

I dag fungerer IS' brutale vold som det perfekte påskud for nye krige i både Irak og Syrien. NATO og USA satser på, at 'Kampen mod terror' på denne måde kan fortsætte, at krigsbevillingerne kan øges og bombetogterne retfærdiggøres.

Danmark opruster til nye krige

NATO har holdt topmøde og lagt nye planer, og Danmark får en central rolle i den øgede militarisering. Regering og Folketing har igen nikked ja til en central plads – helt uden debat i befolkningen.

Militærudgifter og bidrag til NATO øges. Danmark har sagt ja til målet om

Århus mod Krig og Terror: Fredsfestival 2014

Stop opmarchen til nye krige!

Ny krig i Irak og Syrien

'Kernekoalitionen' i NATO, som Danmark er en del af, bomber igen Irak og nu også Syrien. Et regimeskift i Syrien er stadig en af USA's store målsætninger. Krigene i Irak og Syrien har alle forudsætninger for at blive lang og blodig og brede sig til nabolandene.

Barack Obama meddelte den 11. september, at USA vil bevæbne de 'moderate' terrorgrupper. Danmark deltager som bekendt allerede med transport af våben og ammunition og støtter den samlede strategi.

Indblanding fra Vesten må stoppes for at skabe fred

USA's, NATO's og Vestens krig mod terror har ført til de stik modsatte resultater end de lovede; den har ført til ødelagte lande, dræbte i hundredtusindvis, og hverken til 'demokrati', 'sociale fremskridt' eller blot fungerende samfund.

Konfliktzonerne – fra Ukraine til Irak, Syrien, Libyen, Afghanistan, Sudan osv. – er skabt gennem indblanding fra Vesten, og konflikterne kan kun løses, hvis der sættes en stopper for fortsat indblanding og krig. Det samme gælder for Is-

Fredsvagtens Flagdag i København d. 5. september

raels besættelse af palæstinensiske områder og dets massakrer i Gaza, der ikke ville kunne fortsætte uden USA's accept, våben og opbakning.

Danmarks største våbenhandel – kampfly til milliarder

Køb af kampfly for 30 milliarder er på tegnebrættet – igen uden demokratisk debat. Flyene er udelukkende skabt til at skabe død og ødelæggelse ude i verden og er endnu et vidnesbyrd om, at det officielle Danmark sætter kursen mod fortsat deltagelse i USA's terrorkrig – den såkaldte 'aktivistiske udenrigspolitik'.

Vi har brug for velfærd, ikke krig

Også velfærd er et krigsoffer. Den lange række af sociale 'reformer' har barberet levevilkårene drastisk, og nye forringelser er i vente. Begge blokke i Folketinget foretrækker at bruge vores penge på krig.

Fredsfestival Århus 2014 4. oktober

Kl. 12: Optog fra Rådhuspladsen
Kl. 13-19: Godsbanen, Remisen

Skovgaardsgade 3
8000 Århus C

Program og mere info på facebook
Fredsfestival Århus 2014

Danmark må ud af NATO og EU

Verdens dominerende imperialistiske supermagt, USA, og dets alliancepartnere i NATO og EU styrer imod fortsat krig. En yderst farlig kurs for menneskeheden.

Kun uden for NATO og EU vil det være muligt for Danmark at frigøre os fra krigskursen og føre en fredelig eller fredsskabende udenrigspolitik, såvel som en socialt ansvarlig politik.

De krigsgale kræfter må stoppes!

Dette bliver det store emne på årets fredsfestival arrangeret af Århus mod Krig og Terror.

Gadefremstød i Århus 5. september.

Svensk valg: Polarisering, regeringsskifte og højretriumf

Ny socialdemokratisk ledet regering i Sverige, stort nederlag for Alliancen, triumf for Sverigesdemokraterne. Polarisation og radikaliserings: Hvad viser det svenske valg?

Nazister trængte ind på mindst fire afstemningssteder i Stockholm under selve valgbehandlingen – råbte slagsorden om at den svenske modstandsbevægelse lever, smed flyveblade, filmede vælgerne og optrådte ifølge tilstedeværende truende. Et af stederne var i Kärrtorp – scenen for et brutalt nazioverfald på en fredelig demonstration i december 2013.

Nazisterne fra Svenskernes Parti opstillede flere steder til lokalvalgene, der blev afholdt samtidig med Ridsdagsvalget den 14. september og førte valgkamp en række steder i landet under fuld politidækning: Heste og hunde, knipler og sågar en politibil blev anvendt som våben mod antifascister, som protesterede mod nazisternes åbenlyse provokationer.

Sverigesdemokraternes partileder Jimmy Åkesson valgte at holde sin sidste tale før valget i det venstreorienterede kvarter Södermalm i Stockholm og blev mødt af flere tusinde antiracistiske. Mange blev arresteret.

Det officielle Sverige har ikke taget nogen skridt til at stoppe den oprappede nazivirksomhed. Som i det øvrige Norden rettes magtapparatets og efterretningstjenestens opmærksomhed også efter Breiviks terrormassakre på en socialdemokratisk ungdomslejr primært mod antifascister og islamister.

Når der igen optræder en kry nazisme i Sverige hænger det ikke mindst sammen med, at fascismen gøres stueren. Den vokser og trives som en skygge i ly af de højrepopulistiske partier, som i adskillige EU-lande og i deres omegn har fået væsentlig politisk indflydelse som støttepartier for borgerlige regeringer, eller tilmed er blevet regeringspartier som i Breiviks Norge.

For anden gang i træk blev det svenske rigsdagsvalg en triumf for Sverigesdemokraterne, som mere end

fordoblede deres stemmetal til næsten 13 procent – på trods af en kold skulder fra begge de parlamentariske blokke i svensk politik – den borgerlige Alliance af fire partier med Moderaterne i spidsen og 'de rød-grønne' med socialdemokraterne i front.

Ved valget i 2010 kom Sverigesdemokraterne for første gang i rigsdagen i 2014 blev det tredjestørste parti.

Op til valget i år erklærede både Alliancen ('blå blok') og den rød-grønne koalition, at Sverigesdemokraterne ikke får indflydelse. Reinfeldt afskrev det på forhånd som støtteparti for en

Valg i Sverige

borgerlig regering.

De to blokke står sammen om en liberal flygtningepolitik, som Sverigesdemokraterne scorer stemmer på at gå imod. Flygtningene er ofte anbragt i asylcentre i tyndt befolkede områder - flest i det sydlige Sverige. Men Alliancen blev især straffet for sin nyliberale reformpolitik - i overensstemmelse med direktiverne fra EU: Et delvist privatiseret og mishandlet skolevæsen med åbenlyse indlæringsproblemer, utallige skandaler på plejehjem og i 'vården', en almindelig følelse af tilbagegang for det svenske 'folkehjem' (velfærdssamfund).

De fire partier gik alle tilbage og tilsammen næsten 10 pct., og har nu kun støtte fra 37,3 pct. - godt en tredjedel - af de gyldige stemmer.

Valgnederlaget fik Fredrik Reinfeldt, statsminister i de sidste otte år, til at indgive regeringens afskedsbegøring og meddele, at han også fratræder som

Valgplakater i Nordskåne

formand for Moderaterne, det næststørste svenske parti.

Det bliver et regeringskifte og en ny regering med den tidligere fagforeringsmand Stefan Löfven i spidsen. Men det var ligesom i Danmark, da Helle Thorning afløste Løkke Rasmussen, en beskedent sejr. Regeringsforhandlinger om at sikre sig støtte fra partier fra Alliancen er i gang.

Socialdemokraterne er fortsat største svenske parti (31,2 pct.). Sammen med Venstrepartiet (5,7 pct.) gik de beskedne 0,5 pct. frem. Sossernes koalitionspartner Miljøpartiet gik overraskende 0,4 pct. tilbage til 6,8 - efter et kanonvalg til EU-parlamentet i foråret med næsten 15 pct.. Tilsammen tegner de tre partier sig for 43,7 pct. af stemmerne.

Det nye venstrefløjsparti Feministisk Initiativ ville støtte en socialdemokratisk ledet regering. Men det klarede ikke spærregrensen til rigsdagen på 4 pct. De 3.1 pct. er mere end en fordobling i forhold til 2010 – men ikke nok. Til gengæld har det øget den lokale repræsentation kraftigt, og blev valgt med et enkelt mandat til EU-parlamentet i maj.

Selvom Sverigesdemokraterne triumferer, er der ikke tale om et politisk højreskred. Faktisk er andelen af folk, der betragter sig som stående til venstre i den (uvidenskabelige) venstre-højreskala, der bruges i borgerlig sociologi,

politik og journalistik vokset.

I Sverige er det en tre-skala, hvor den røde venstreside er vokset siden 90'ernes begyndelse, og i 2014 udgør r 43 pct., mens den grå 'midte' (Center og Miljøpartiet) tegner sig for 20 pct. og det blå 'højre' for 37 pct. De 'røde' partier er partier med socialistisk udgangspunkt, mens de to sidste kategorier har et prokapitalistisk. Midterpartierne er erklæret 'grønne'.

Der sker også i Sverige en polarisering og radikalisering af vælgerne. Flere går til 'fløjpartierne'. Den store fremgang for især Feministisk Initiativ og en mindre for Venstrepartier - som Socialdemokraterne på forhånd har erklæret ikke at ville sidde i regering med - og for Sverigesdemokraterne er et udtryk for dette. Sverigesdemokraternes fremgang kom især fra skuffede vælgere hos Moderaterna.

Disse tendenser gør sig ikke mindst gældende blandt førstegangsvælgerne, hvor en undersøgelse viste at 9 pct. stemte på Feministisk Initiativ. Den stærke antiracistiske bevægelse i ungdommen betød samtidig at Sverigesdemokraterne kun mønstrede 7 pct. blandt de helt unge.

Valgresultatet afspejler også de svenske modsætninger mellem by og land og mellem nord og syd, hovedstad og 'provins'. I Stockholm fik Feministisk Initiativ over 7,2 pct, og Sverigesdemokraterne 6,7. Skåne er en hovedbastion for Sverigesdemokraterne. I Nord- og Østskåne fik SD 22,3 og FI 1,6 pct. af stemmerne.

Sverigesdemokraterne har ikke - som Dansk Folkeparti - gjort et stort indhug blandt de traditionelt socialdemokratiske vælgere. Det vil komme, hvis en socialdemokratisk regering fortsætter den nyliberale EU-kurs - og venstrekræfterne ikke får opbygget et reelt alternativ.

Intet tyder på, at de svenske socialdemokrater kan bremse Sverigesdemokraterne, der har klonet sig efter Dansk Folkeparti. Stefan Löfven f.eks. er superglad for EU og euro og var i 2003 leder af den socialdemokratiske faglige kampagne for et euro-ja - som aldrig kom.

NATO-ekspansion forvandler Østersøregionen til kommende krigsskueplads

Af Stop Terrorkrigen

Sverige og Finland er halvt med i NATO. NATO opruster i de baltiske lande og Polen til krig mod Rusland. Og Danmark og Norge har tilsluttet sig en britisk ledet 'udrykningsstyrke', der med kort varsel skal kunne sættes ind i spændte situationer i Østeuropa og ikke mindst omkring Østersøen.

Uden nogen form for offentlig debat i noget af de berørte lande er NATO godt på vej til at militarisere hele Østersøområdet og ændre den strategiske balance i forhold til Rusland.

Det sker med påskud i krisen i Ukraine, men har været længe undervejs og forberedt længe før. I november 2013 gennemførtes den hidtil største NATO-krigsøvelse i regionen.

I forbindelse med sammenlægningen af de to Tysklande lovede NATO den russiske ledelse (Gorbatjov), at den

vestlige militæralliance ikke ville søge ekspansion mod øst langs den russiske grænse. Dette løfte er for længst brudt.

I 1999 blev Tjekkiet, Ungarn og Polen medlemmer af NATO. I 2004 var det Estland, Letland, Litauen, Bulgarien, Rumænien, Slovakiet og Slovenien. I 2009 fulgte Albanien og Kroatien.

En stribe andre lande er i samme periode blevet knyttet tættere til NATO og delvist integreret i dets strukturer. Nogle af dem er på vej til medlemskab.

Det gælder blandt andet Ukraine, som NATO's generalsekretær, krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen, direkte har opfordret til at søge medlemskab. Det gælder Kosova, Moldova og Serbien i det sydøstlige Europa.

Og det gælder Finland og Sverige i Norden.

Sverige halvt med

I øjeblikket drøftes de to nordiske lades status, mestendels bag lukkede døre. De har begge været igennem en proces, som har ført dem til halvt med-

lemskab og til omfattende integration i NATO's strukturer.

I en artikel i Svenska Dagbladet (1. sept. 2014) under overskriften 'Sverige halvt ind i NATO med ny aftale' skriver den fhv. udenrigsminister og leder af FN's våbeninspektører op til Irakkriegen, Hans Blix, og den tidligere ambassadør Sven Hirdman:

"Regeringen besluttede den 28 august at godkende en aftale om værtslandstøtte for NATO. Som det fremgår af regeringens pressemeddelelse, indebærer det blandt andet, at NATO-tropper skal kunne virke i eller fra svensk territorium under krisehåndteringsoperationer. Det gælder i særdeleshed NATO's hurtige indsatsstyrke (NATO Response Force, NRF) på op til 25.000

mand. I oktober 2013 indgik regeringen en overenskomst med NATO om svensk deltagelse i denne styrke

og dens øvelsesvirksomhed.

Dette er kulminationen på den de små skridts politik, som regeringen og forsvarsmagten med bistand fra forskellige udvalgsrapporter har bedrevet de seneste år for at føre Sverige stadige nærmere ind i NATO. Den politik for militær alliancefrihed, som fortsat har støtte fra et flertal af det svenske folk, gøres med aftalen stadig mere illusorisk."

De to erfarne diplomater og politikere fordømmer, at aftalen indgås uden forudgående offentlig debat og få uger før et rigsdagsvalg. De forlanger, at den ved underskrivelsen gøres afhængig af den nyvalgte rigsdags godkendelse.

Først og fremmest stiller de et spørgsmål, som er relevant for alle i Østersøregionen:

"Det burde alligevel stå klart, at en stadig stærkere NATO-integration af Sveriges og vores Østersøkysts forsvarsanlæg vil få Rusland til at optrappe sin militære kapacitet og aktivitet i Østersøområdet. (...)

**TEMA: Terrorkrigen
optrappes**

Resultatet blive øget spænding, risiko for konfrontationer og øgede militæruddgifter på mange områder. Vil vi medvirke til denne udvikling?"

Missilskjold og NATO-udrykningsstyrke

Op til NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september foreslog Polen og de baltiske lande ifølge det tyske blad Der Spiegel, at NATO's såkaldte missilskjold, som er under opbygning og har hovedbase i Rumænien, direkte skal rettes mod Rusland.

Alle NATO-lande er integreret i missilskjoldprojektet, som i årevis er blevet forklaret og forsvaret med, at det skulle beskytte Europa og Vesten mod mellemøstlige slyngelstater med missiler. Det kaster den sidste forklædning for NATO's ekspansion mod øst og den altomfattende militære omringning af Rusland, der strækker sig hele vejen fra den norske nordgrænse til øst for Balkan og videre over Tyrkiet mod Mellemøsten og Asien.

Før den amerikanske præsident Obamas besøg i de baltiske lande lige inden NATO-topmødet bad den estiske præsident Toomas Hendrik om, at NATO-tropper (baser) stationeres permanent i landet – under påskud af en russisk militær trussel.

I 1997 blev der undertegnet en aftale mellem NATO og Rusland, der forbød 'yderligere permanent udstationering af betydelige stridskræfter' i Østeuropa. Den kan blive direkte overtrådt, eller omgåes ved, som der lægges op til, at NATO's udrykningsstyrke NRF opbygges og sættes i permanent alarmberedskab, så den kan bevæge sig hurtigt i en krisesituation.

Med Anders Fogh Rasmussens ord: *"Denne styrke rejser let, men vil kunne slå hårdt om nødvendigt."*

Joint Expeditionary Force

Samtidig er det den 1. september blevet officielt, at der dannes en anden hurtig udrykningsstyrke under britisk ledelse – betegnet som Joint Expeditionary Force (JEF), med i alt syv NATO-lande som deltagere. Det er Danmark, Estland, Letland, Litauen, Nederland, Norge og Storbritannien

Officielt er det ikke en NATO-styrke, men udvider NATO-udrykningsstyrkens kapacitet. Nyhedsbureauet Ritzau forklarer det sådan:

"Det er ikke en egentlig NATO-styrke, men den er etableret under forsvarsalliancens såkaldte 'framework nation concept', hvor et NATO-land er vært for samarbejdet, der kan løse opgaver både i og uden for NATO-samarbejdet.

- Det er et samarbejde bestående af lande med operationserfaring, så landene er i stand til at indsætte en styrke, der kan bruges til en bred vifte af operationer. Kriser og fredsbevarende missioner, siger en højtstående NATO-kilde."

Ritzau-telegrammet fortsætter:

"Den britisk ledede forsvarsstyrke ventes blandt andet at skulle bidrage til et markant øget beredskab i Østeuropa, hvilket NATO-landene skal diskutere på topmødet torsdag og fredag.

Således ventes udrykningsstyrken at kunne indgå i en mærkbart forøget tilstedeværelse af soldater og militært isenkram i regionen, som er præget af uroen i Ukraine."

Og indlysende nok herunder i Østersøområdet.

Stop NATO's ekspansion! Stop militariseringen!

Thorning-regeringen fortsætter hermed den militaristiske og 'aktivistiske' udenrigspolitik baseret på militære aktioner, som for alvor udvikledes i Anders Fogh Rasmussens regeringstid fra 2001, og som 'belønnedes' med hans generalsekretærpost.

NATO og NATO-medlemskab betyder fortsat militarisering, stadig større militæruddgifter, garanti for dansk involvering i militære konflikter fra Østersøen til verdens ende og øget risiko for verdenskrig.

Antikrigsinitiativet Stop Terrorkrigen opfordrer alle krigsmodstandere til at modsætte sig NATO's ekspansion mod øst, dansk deltagelse i udrykningsstyrker og missilskjold, våbeneksport til Irak og andre krigszoner – og til at stoppe Danmarkshistoriens største våbenhandel: indkøb af nye krigsfly til mere end 30 milliarder kroner.

Endnu en trussel mod menneskeheden trænger sig på – den livsfarlige og uhyggelige virus ebola, der i øjeblikket har sit hidtil værste udbrud i Afrika. Sygdomsudbruddet rejser en række spørgsmål af alarmerende karakter.

Nogle af de spørgsmål, der trænger sig på, er bl.a.:

Hvad betyder medicinalindustriens interesser for håndteringen af sygdommen?

Hvorfor har USA taget patent på ebola? Hvorfor udvikles medicin og vaccine under militæret?

Hvilken sammenhæng er der mellem USA's store interesse for investeringer og militær dominans i Afrika og sygdommen?

Smittede er bragt til USA

To patienter, der er smittet med ebolavirus, er blevet transporteret til USA. Ikke af lægelige grunde, da den største ekspertise i bekæmpelse af sygdommen findes på hospitaler i Afrika, og umiddelbart virker det som en kæmpe risiko bevidst at bringe sygdommen til et andet kontinent.

Sagen skal formentlig ses i lyset af USA's eksperimenter med ebola og et kommende lægemiddel, der formodes at kunne indtjene milliarder.

Den ene smittede, der selv er læge og har fået sygdommen under sit arbejde i Afrika, helbreder nu angiveligt sig selv med det ikke-testede lægemiddel ZMapp fra firmaet Mapp Biopharmaceutical.

Hvordan han er kommet i besiddelse af dette ikke-frigivne middel, melder historien ikke noget om.

Patent på ebola

Den amerikanske stat har gennem The U.S. Centers for Disease Control taget patent på en variant af ebola. De hævder i patentet at eje rettigheden til andre varianter af sygdommen, hvis bare disse deler 70 % af sygdommens egenskaber. Men uden tvivl ønsker de at sikre sig flere varianter. Dette kan være en

Ebola: US-patent på både sygdom og medicin

del af årsagen til at bringe den smittede læge hjem.

Patentet blev udtaget i 2010.

Statister i et kæmpe setup?

I øjeblikket bliver vi forberedt på, at udbrud i vesten af ebola er en reel risiko. Overskrifterne lyser: 'Ebola vil komme til USA' og 'Ebola vil komme til Danmark'. Efter den 'mirakuløse' helbredelse lægges der pres på fra mange sider, et 'folkekrav' er under opbygning.

'Sundhedsarbejdere' har startet en underskriftsindsamling for, at det utestede middel frigives.

Internationale medier kræver, 'at også afrikanerne skal nyde godt af medicinen'.

Udnytter man her den almindelige retfærdige harme mod den herskende ulighed i verden som en kraft, der skal virke for helt andre interesser?

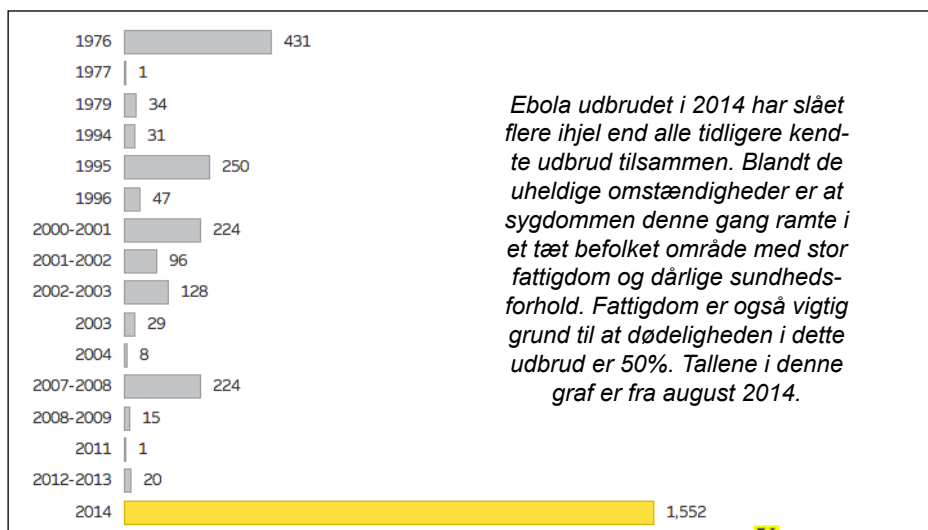
Verdenssundheds-organisationen WHO indkaldte i sommer et panel af medicinske etikere for at overveje, om eksperimentelle lægemidler bør frigives oftere. Bl.a. ud fra argumentet, at var udbruddet sket i den vestlige verden, ville man have gjort netop dette.

Er vi statister i et spil for skabelse af et behov på den mest bestialske vis, der både skal sælge lægemidler for milliarder og skabe endnu en amerikansk klemme på Afrika?

Det amerikanske militær styrer forskningen

'Obama tøver', midlet er jo ikke testet. Er årsagen, at der skal skabes et billede af humane overvejelser, før midlet frigives, eller skyldes Obamas tøven, at han foretrækker et konkurrerende firma? Eller måske begge dele? Dog støtter militæret tilsyneladende flere forskellige firmaers forskning.

Den 7. august kunne New York Times meddele, at det amerikanske Food and Drug Administration har besluttet, at et andet lægemiddel, TKM-Ebola, der bliver udviklet under en 140 millioner dollars kontrakt for det amerikan-

Ebola udbrudet i 2014 har slået flere ihjel end alle tidligere kendte udbrud tilsammen. Blandt de uheldige omstændigheder er at sygdommen denne gang ramte i et tæt befolket område med stor fattigdom og dårlige sundhedsforhold. Fattigdom er også vigtig grund til at dødeligheden i dette udbrud er 50%. Tallene i denne graf er fra august 2014.

ske militær og også stadig er på eksperimentelt plan, nu bliver frigivet til brug i Afrika.

Forsøg på raske mennesker blev ellers stoppet i juli måned på grund af bivirkninger!

Ebola: Amerikansk patent

Aktierne i medicinalfirmaet Tekmiras Pharmaceuticals er allerede i stærk stigning.

Vil et provokeret udbrud i USA blive det ultimative pres for frigivelse af en medicin og en vaccine mod den 'truende pandemi' på verdensplan? Så vil der virkelig være penge at tjene.

Militæret angiver selv som begrundelse for at gå ind i forskning i infektionssygdomme, at de ønsker at kunne beskytte deres tropper mod sygdomsangreb overalt i verden, og det er da også logisk nok for en imperialistisk militærmagt med baser og invasioner på alle kontinenter og er en del af årsagen.

Ændret definition på pandemi

Når en sygdomssmitte kan kaldes en pandemi (verdensomspændende epidemi), er det en enorm kilde til profit for medicinalindustrien. I 2009 ændrede WHO definitionen på en pandemi,

således at linjen om, at sygdommen skulle forårsage et 'enormt antal af døde eller syge', før den kunne betegnes som en pandemi, blev klippet ud.

Da svineinfluenzaen H1N1 blev anerkendt som en pandemi ud fra den nye definition, betød det vaccineordrer til medicinalindustrien for ca. 55 milliarder kr. Den kostede 6.071 menneskeliv, hvor almindelig influenza hvert år koster omkring 500.000 mennesker livet.

Hvis en sygdom anerkendes som en pandemi, er alle lande, der er medlem af WHO, forpligtede til at købe vaccine. Landene har simpelthen underskrevet kontrakter med firmaerne, der udløses, når sygdommen betragtes som en pandemi. En kæmpe medieskrækkampagne følger gerne med, en kampagne, der skal få alle til at føle behovet: 'Kom med en vaccine straks'.

Samtidig har stadigt flere af de ansvarlige i WHO interesser i medicinalindustrien.

USA intensiverer sin interesse i Afrika

Spørgsmålet om USA's stærke økonomiske interesser i Afrika trænger sig også på. Alt, hvad USA foretager sig på dette kontinent, må ses i denne sammenhæng. Det giver anledning til stor mistro i forhold til enhver form for indblanding og 'hjælp' – også i form af 'sygdomsbekæmpelse'. Er ebola ikke kun en sygdom, men også et biologisk våben?

Israels angreb på Gaza og militære nederlag har skabt en ny situation

Af Henning Paaske Jensen

Henning Paaske Jensen taler for Boykot Israel ved demonstrationen i Odense mod Israels bombninger af Gaza.

Den israelske og amerikanske massive propaganda om, at det er den besatte, offeret, palæstinenserne, der er problemet, har lidt et alvorligt knæk.

Den nuværende bølge af krigsforbrydelser overgår tidligere massakrer i en så-

dan grad, at den massive pro-israelske mediepropaganda og Hamas-mantraet ikke har kunnet forhindre folkene i verden at sige fra.

Billeder af Nazityskland fra retsopgøret efter 2. Verdenskrig er kommet op på nethinden hos mange.

Man kan ikke længere skjule, at krigsforbrydelserne mod de civile i det besatte Gaza har en sådan karakter og har et sådant mønster med angreb på skoler, FN-flygtningecentre ambulancer og børn, at folkene i verden tager skarpt afstand fra disse ugerninger. De kræver handling på trods af mange regeringers støtte til Israels invasion og massakrer.

Mange kender alt for godt til, hvordan Hitler-fascismen underlagde sig andre lande og folk med terror. Ja, likviderede hele byer, hvor der var modstand.

Racistisk krigspsykose i Israel

Vi kan ikke komme udenom åbent at sige, at en sådan afsender må karakteriseres som fascistisk, og at det seneste angreb blot er kulminationen af sådanne angreb, der har til formål at tilintetgøre det palæstinensiske folk, at foretage en etnisk udrensning af det som en national enhed med dets legitime rettigheder.

Det zionistiske Israel har udviklet en racistisk krigspsykose, hvor det er svært

for modstandere af besættelse og krig at manifestere sig. Hvor de tværtimod bliver udstillet som landsforrædere og udsat for ekstreme højrekræfters terror.

Det er et Israel med et mere og mere racistisk klima mod palæstinenserne, der får enkelte medlemmer af Knesset til helt åbent at tale for fordrivelse og mord på palæstinensere – uden at det får nogen som helst konsekvenser.

Et kvindeligt parlamentsmedlem, der talte dunder imod krigen og besættelsen, mærkede derimod konsekvenserne. Der blev kørt kampagne imod hende, og hun fik taleforbud i Knesset i en periode.

Det er et skræmmende udtryk for, hvor vigtigt det er, at hele verden siger fra over for Israel.

Leve Palæstina!

Israel lider også nederlag militært

Det kan heller ikke længere skjules, at den israelske zionistiske terrorstrategi ”Mow the Lawn” (’Slå plænen’), at angribe og udmatte Gazas befolkning og forsøge at splitte dem med bombeterror, ikke har nået sit mål: at få palæstinenserne til at opgive og hejse det hvide flag over for de barbariske israelske besættelse.

Tværtimod står den palæstinensiske befolkning mere forenet imod Israel både i Gaza og sammen med Vestbredden, hvor der har været omfattende protester mod Israels besættelse og bombardementer.

Modsat står den zionistiske krigsforbryder imod sin hensigt så svagt internationalt som aldrig før.

De vestlige medier forsøger på mange måder at skærme Israel og skjule, at

Israel har lidt militært nederlag i Gaza og derfor måtte trække sig ud.

Tilbage havde og har Israel nu terroren og krigsforbrydelserne fra luften.

USA og de ekstreme islamister

For USA – garanten bag massakrerne – vil en fortsættelse i samme omfang være svært og koste dyrt. En meget længere krig vil betyde, at det palæstinensiske blod og lidelser hænger ved og ikke kan rystes af, mens forsøget på at fremstille USA som forsvarer af ”demokratiske værdier” helt undergraves.

Det er derfor heller ikke af vejen lige nu for USA at få sat fokus på Irak, og væk fra Gaza, imod ekstreme islamister, der sættes ind over for.

Forbindelsen til Gaza udtrykkes oftest med forsøget på at fremstille Hamas som terrorister og som en del af de ekstreme islamister, der spreder død og ødelæggelse også mod civile, og ikke som en del af den legitime palæstinensiske modstandskamp mod besættelsesmagten.

For mange er det svært at forstå, men sandt er det, at USA selv sammen med sine stedfortrædere har været med til at opfostre de ekstreme islamistiske kræfter i Afghanistan, i Libyen, i Syrien og i et Irak, hvor USA som besættelsesmagt direkte har ansvaret for, at landet blev opdelt efter religiøse og etniske skillelinjer.

Sådanne opdelinger og oppustningen af etniske og religiøse modsætninger er en fast bestanddel af USA’s og Israels del-og-hersk-politik for Mellemøsten.

Med en massiv mediepropaganda skal der nu herske accept af amerikanske bomber og indblanding i Mellemøsten. Som om det er menneskeliv, der ligger dem på hjerte – mens truende hungerskatastrofer i andre lande kan få lov til at passere.

Det er noget ganske andet, det drejer sig om: ressourcer og strategisk indflydelse for kontrol i regionen.

Den væbnede modstand er en uadskillelig del af den brede modstand

Den militære taber i Gaza-konflikten er Israel, den største militærmagt i Mellemøsten, og den eneste atommagt.

Selv med verdens suverænt største militærmagt bag sig, USA, var Israel ikke i stand til at besætte Gaza, men blev drevet ud af en forenet modstandsbevægelse, som ikke kun rummer Hamas, som medierne forsøger at fremstille det, men også PFLP og andre væbnede modstandsgrupper. En modstandsbevægelse forenet med Gazas befolkning om at jage besættterne på porten.

Det er anden gang, Israel har været udsat for et sådant sviende militært nederlag på landjorden. Sidst skete det i Libanon i 2006, hvor Israel også var ansvarlig for massive krigsforbrydelser med terrorbombning af civilbefolkningen.

Dengang blev Israel tvunget til at trække sig ud af en kæmpende modstandsbevægelse ledet af Hizbollah, som hav-

de stor folkelig opbakning.

Ideen om, at modstandskampen må opgives og erstattes af andre metoder, fordi den skulle virke kontraproduktivt, har fået et knæk. Det er den forenede modstand og fordrivelsen af de zionistiske tropper i Gaza og tidligere i Libanon klare udtryk for.

Den væbnede modstand er for et besat land en uadskillelig del af den samlede folkelige modstand med dens mange forskellige metoder og med forskellig intensitet på et givet tidspunkt. Den må aldrig opgives.

Så længe der er besættelse, vil der også være oprør og intifadaer imod besættelsen

Oslo-aftalens fallit

Ser man på mere end 20 års "fredsforhandlinger" efter Oslo-aftalerne i 1993 under amerikansk ledelse har det kun ført til stadig mere besættelse og apartheid og bosættelser på trods af FN's henstillinger.

Det er en skamplet, at verdenssamfundet endnu ikke har været i stand til at iværksætte sanktioner over for Israels fortsatte kolonisering og besættelse!

De pro-israelske vestlige medier gør

alt for at fremstille konflikten mellem Israel og palæstinenserne som næsten uoverstigelig kompliceret. Men verdens befolkninger støtter derimod mere op om Gaza og det palæstinensiske folk og kræver handling. Ikke baseret på rådne kompromiser, men baseret på menneskerettigheder og international lov.

Derfor kræver de stop for blokaden, stop for besættelsen og bosættelserne, og i det hele taget stop for, at palæstinensere bliver behandlet som anden- eller tredjerangsborgere i deres eget land.

Den internationale BDS-bevægelse for at isolere apartheid-Israel som en pariastat (med inspiration fra bevægelsen mod Sydafrika under apartheid-tiden) får stadig større momentum, ikke mindst efter krigsforbrydelserne mod Gaza.

Apartheid i Sydafrika havde fremtiden mod sig.

Det samme har apartheidstaten Israel.

Israel må stilles til ansvar for sine omfattende krigsforbrydelser. NU!

Henning Paaske Jensen er medlem af Arbejderpartiet Kommunisterne og aktiv i Boykot Israel-kampagnen

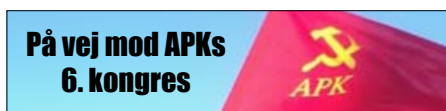
100 år efter den første: På vej ind i den tredje verdenskrig

100 år efter første verdenskrigs start, og præcis 75 år efter den andens, er magthaverne atter på vej til at sende verden ud i en ny global krig. Den tredje verdenskrig bliver forberedt. Faktisk har den længe været undervejs, og vi er langt inde i forspillet.

2014 er hundredåret for første verdenskrig. Den dateres officielt fra 1. august 1914 til 11. november 1918.

1. september 1939 invaderede Nazityskland Polen, og verdenskrig nr. 2 med udgangspunkt i Europa var en realitet.

Millioner og atter millioner døde i disse to krige, der antog en global karakter og fik globale historiske konsekvenser.

Faren for en ny verdenskrig vokser hurtigt

Efter 'den kolde krigs' ophør og afslutningen på en periode på næsten fire årtier domineret af en konfrontation, kamp og samarbejde mellem de to supermagter USA og Sovjetunionen er der etableret en imperialistisk 'ny verdensorden' med en enkelt imperialistisk supermagt, USA, og dens globale alliancesystem med NATO osv. i front.

Nye konflikter og krige har udviklet sig uophørligt fra 1990'erne med Balkankrigene og Jugoslaviens opsplittning

og krigene og konflikterne i sammenhæng med Sovjetunionens opløsning, samt den første Irak-krig. Siden 2001 og indledningen af 'krigen mod terror' ser vi en global konflikt, der hele tiden udvider sig og nu omfatter krige på tre kontinenter.

Afghanistan og Irak i Asien, Libyen og Sydsudan i Afrika, Syrien og Palæstina i Mellemøsten, Ukraine centralt i Europa, osv. – krigene med USA og dets allierede som hovedaktører trækker deres blodige spor på verdenskortet med hundredtusinder, ja, millioner af døde og dræbte, med kaos og ødelæggelser og gigantiske flygtningestrømme.

Stadig nye påskud for krige, bombninger og interventioner bliver opfun-

det, ikke mindre udspekulerede end Nazitysklands, samtidig med at USA, NATO og de gamle og nye kolonimagter i EU altid bringer ord om 'fred', 'demokrati' og 'menneskerettigheder' med sig til ruinerne.

Ikke bare befinder vi os i en periode med stadig flere lokale og regionale krige, faren for en ny storkrig i Europa og en ny verdenskrig vokser hurtigt.

Verdenskrigenes karakter

Første verdenskrig var den 'klassiske' imperialistiske krig. Den kom, da kapitalismen udviklede sig fra den førmonopolistiske kapitalisme til monopolkapitalisme og imperialism – kapitalismens 'højeste' og sidste udviklingstrin med monopolerne og finanskapitalen som de dominerende faktorer i det økonomiske liv, hvor kapitaleksporten får en global nøglerolle.

Der blev opbygget transnationale monopoler, som kæmpede om råstoffer, ressourcer og afsætningsmarkeder, mens hele verden var opdelt i kolonimagter og kolonier, der tilhørte den ene eller anden imperialistmagt. Første verdenskrig var en krig om omfordeling af territorier, magt- og indflydelsessfærer mellem de europæiske imperialistmagter. Dens grusomheder og ødelæggelser førte til revolutionære situationer og opstande og betød en svækkelse af imperialismen som helhed og et gennembrud for socialismen som det samfundssystem, der ville afløse kapitalismen og imperialismen, med Oktoberrevolutionen i Rusland og skabelsen af Sovjetunionen.

Anden verdenskrig startede som en revanchekrig for det besejrede og koloniløse Tyskland, og igen som en imperialistisk krig mellem de europæiske stormagter, men skiftede karakter med Hitlertysklands overfald på Sovjetunionen den 22. juni 1941 i den største militæroperation til dato.

Det førte til dannelsen af en alliance mellem Sovjetunionen og Vestmagterne, der førte til Nazitysklands nederlag, til en generel svækkelse af imperialismen og nye gigantiske gennembrud for

socialismen og revolutionen: oprettelsen af folkedemokratiene i Østeuropa, af Den Kinesiske Folkerepublik, opsvinget i den antikolonialistiske kamp på alle kontinenter osv. Det førte også til det delte Tyskland og 'det delte Europa' og til svækkede europæiske imperialistmagter, mens USA blev den absolut dominerende globale imperialistmagt – 'den frie verdens' ubestridte leder og supermagt.

*Krig og lig - de riges sidste håb
Fotomontage John Heartfield 1932*

Kongresdebat: På vej mod verdenskrig?

'Den ny verdensorden' og 'Krigen mod terror': Imperialismen i offensiven

'Den kolde krig' udviklede sig ikke til en ny verdenskrig, men imperialismens tryk på den demokratiske og socialistiske lejr var med til at skabe grobund for den moderne revisionisme – det politiske og ideologiske opgør med socialismens teori og praksis.

Denne 'fredelige kontrarevolution' forvandlede Sovjetunionen og Østeuropa til revisionistiske lande og blev i 1989-91 fulgt op af åbne kapitalistiske kontrarevolutioner, der førte til oligarkerens dominans og udplyndring af de tidligere socialistiske lande. Kina fulgte sin egen vej til utilsløret kapitalisme.

Allerede i begyndelsen af 1990'erne måtte det konstateres, at der ikke længere eksisterede egentlige socialistiske lande, selvom nogle, navnlig Kina, af demagogiske grunde beholdt udhængs-

skiltet – og andre som Cuba og Nordkorea afviste en proces med åbenlys overgang til rå kapitalisme.

Sovjetunionens sammenbrud førte til dannelsen af nye imperialistiske alliancer. Ikke mindst i form af opslugningen af DDR i Tyskland og i udvidelsen af EU med indlemmelsen af en stor del af de gamle østeuropæiske lande.

Under 'den kolde krig' betegnede NATO sig som en transatlantisk 'forsvarsalliance', hvis virkefelt begrænsede sig til medlemslandenes territorier. Efter dens afslutning blev NATO ikke opløst, men udvidet med en hel stribe østeuropæiske lande i en endnu ikke afsluttet proces – og gik i krig på et nu udvidet globalt mandat område, der omfatter alle kontinenter.

Ingen af USA's krige siden etableringen af den såkaldte 'ny verdensorden' i begyndelsen af 1990'erne er udkæmpet uden NATO som en aktiv spiller, direkte eller indirekte. Det gælder også i forhold til Mellemøsten, Palæstina og Israel, hvor Israel reelt fungerer som NATO-medlem.

Der har således udviklet sig en politisk, militær og økonomisk alliance med USA, EU og NATO som kerne, der i perioden efter 'den kolde krigs' afslutning i denne periode har udviklet sig til en afgørende geopolitisk faktor, som søger at sætte den globale dagsorden på alle områder. Det sker med krige og militæralliancer og stadig oprustning, med økonomiske aftaler og handelsaftaler til gavn for monopolerne, med global overvågning og spionage mod folkene og mod alle konkurrenter.

Geopolitisk handler denne alliance igen om adgang til og kontrol med råvarer, energikilder og landbrugsområder (i Østeuropa, Afrika osv.) og om afsætningsmarkeder for monopolerne. Og det sker først og fremmest i konkurrence med det kapitalistiske og imperialistiske Kina og det kapitalistiske og imperialistiske Rusland, der begge søger at bevare og udvide indflydelsen i Mellemøsten, Asien, Europa, Afrika, Latinamerika og i Arktis – og som begge opruster. Et nyt rustningskapløb er i gang.

Modsætningen mellem imperialistmagterne indbyrdes, der udløser ikke bare lokale og regionale krige, men også kan udløse en verdenskrig, bliver stadig mere skærpet.

Danmark i EU og NATO: Forpligtet til nyliberalisme, militarisering og krig

Det kapitalistiske Danmark og den herskende klasse har omstillet sig til den ny globale situation uden sværdslag. Det faldt let at opgive det internationale image fra 'den kolde krigs' tid som en fredelig og konfliktløs nation og som et kapitalistisk velfærdssamfund til fordel for fuld integration i EU og NATO, som en frontløber for USA's og NATO's krige og aggressiv forkæmper for 'vestlige værdier' – forstået som retten til at invadere andre lande og folk, og i form af islamofobi.

Hele det parlamentariske politiske spektrum af 'rød' og blå blok har stået sammen om dette – fra Poul Nyrup Rasmussen og Anders Fogh Rasmussen til Lars Løkke Rasmussen og Helle Thorning Schmidt – og premieres med internationale topposter.

Arbejderklassen og de folkelige kræfter står for en anden linje i form af modstand mod EU (der blandt andet har manifesteret sig i nej til Maastricht aftalen og nej til euroen), i en omfattende antikrigsbevægelse og i form af modstanden mod den nyliberale reformpolitik på alle områder, fra nedskæringer af dagpenge og overførselsindkomster til uddannelserne og privatisering og udlicitering af velfærdsydelser og andre tilkæmpede goder.

Men kendsgerningen er, at den danske alliancepolitik og medlemskabet af både EU og NATO forhindrer en anden politik. Danmark er traktatmæssigt i kraft af EU-medlemskabet forpligtet til at føre en nyliberal økonomisk politik og til stadig militarisering. Og medlemskabet af NATO er en garant for mere oprustning og nye krige.

Uden udtræden af disse to imperialistiske alliancer er en progressiv og national, selvstændig politik umulig.

EU og NATO optrapper

Den Europæiske Union med Tyskland som den ledende kraft har netop udskiftet sin top. Det betyder en fortsættelse af den antifolkelige og asociale krisepolitik, der har stødt millioner ned i fattigdom, og det betyder med valget af Jean-Claude Juncker som EU-kommissionsformand nye skridt hen imod Europas Forenede Stater, og med den polske premierminister Donald Tusk som EU-præsident en optrapning af konflikten med Rusland. Det er en høgenes EU-top.

NATO og EU forsøger at lægge en tæt blokade rundt om Rusland, med militærbaser og nye NATO-lande langs hele den russiske grænse fra nord til syd i Europa. Tidligere 'neutrale' lande som Finland og Sverige er blevet EU-medlemmer og knyttes tættere til NATO. Det samme gælder de baltiske lande, Polen og hele vejen ned.

Nu har man ved et kup væltet en lovlig valgt præsident i Ukraine og udløst en EU- og NATO-understøttet krig mod befolkningen i Østukraine, som har karakter af etnisk udrensning. Ukraine opfordres til at blive medlem af NATO. Det betyder, at NATO's 'musketer-ed' i form af pagtens artikel 5, som siger, at et angreb på et medlem af alliancen skal besvares af alle, vil gælde her.

I betragtning af, hvor mange gange 'Rusland har invaderet' Ukraine siden kuppet i februar (ifølge Kiev-regeringen og NATO's generalsekretær), må det konstateres, at det er en åben invitation til en generel krig i Europa mellem Rusland og NATO/EU. Ukraine – engang betegnet som Sovjetunionens kornkammer – skal være et genetisk laboratorium for multinationale selskaber.

Overalt hvor USA, NATO og EU har villet bringe demokrati og menneskerettigheder, er der skabt kaos og ødelæggelser – fra Afghanistan over Gaza til Tripoli. I tidligere hovedsageligt sekulære lande er sekteriske islamistiske regimer ved magten eller under våben, som i Libyen og Irak.

Med offensiven fra den islamistiske terrorgruppe Islamisk Stat, som er opbygget primært i Syrien under USA's og Vestens beskyttende vinger, og som støttes af reaktionære arabiske regimer, har USA, NATO og EU sikret sig et påskud for fornyet krig i Irak og Syrien. I begyndelsen af 'krigen mod terror' fra 2001 udviklede det amerikanske militær og NATO planer om at kunne udkæmpe flere varme krige på forskellige kontinenter på en gang. Det er det vi ser nu.

NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september med deltagelse af en lang række regeringschefer, fra Barack Obama, Angela Merkel og Francois Hollande til de mindre betydningsfulde, tog en række nye skridt til yderligere ekspansion af NATO vendt mod Rusland – i klar modstrid med Vestens tidligere løfter om ikke at ekspandere i øst i forbindelse med den tyske genforening.

Dette gøres blandt andet med oprettelsen af en hurtig udykningsstyrke på 4000 mand, permanent i beredskab i lande i Østeuropa og det tidligere Sovjetunionen langs en befæstet grænse mod Rusland fra nord til syd. I den sammenhæng oprustes også tidligere nedrustede regioner såsom Østersøområdet, hvor NATO skyder frem i alle omliggende lande, herunder Baltikum, Sverige, Finland, Polen, Tyskland – og Danmark.

Udsigterne går fra storm til orkan

Den verdenskrig, som forberedes er en imperialistisk krig, en røverkrig. Dens konsekvenser vil være katastrofale. Med atomvåbnene er global udslettelse en mulighed. Den vil ligesom de tidligere ikke føre til de resultater, imperialisterne og krigsmagerne forestiller sig. I bedste fald vil den føre til socialisme verden over.

Den eneste kraft, der kan stå imod imperialismens drift mod krig, er arbejderklassen og folkene. Ikke mindst ved at gøre truslen om at vende våbnene mod imperialisterne selv – mod fjenden i ens eget land – reel.

Verdens revolutionære ungdom mødtes i Tyrkiet

Den 24. internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejre blev afholdt den 2.-10. august ved Middelhavskysten i nærheden af Izmir, Tyrkiet.

Den samlede flere tusinde unge fra hele verden, der lærte af hinandens erfaringer og kampe – og dansede, sang, råbte slagord, gik i vandet – og havde det rigtig godt.

Den danske deltagere fra DKU fik ført samtaler med en række af delegationerne fra mere end tyve lande – og fore-

viste på lejrens TV en dokumentar fra KP-netTV om ungdommens kamp i Danmark de seneste år.

Lejren afsluttedes med en demonstration med støtte til Palæstina og Boykot af Israel med skilte og bannere på mange sprog, produceret på stedet. Også 'Frit Palæstina' og 'Boykot Israel' på dansk.

Delegationen fra Ecuador

*Mød Annisette og Naja
Koppel tirsdag 14. oktober
kl. 16-18*

Hvor de signerer deres nyeste CD-LP'er i Oktober Bogcafé, Vesterfælledvej 1B, København.

Savage Rose "Roots of the Wasteland" med Annisettes magiske realisme der samler musikere, musik og tekster i en fantastisk helhed.

Naja Rosas netop udkomne "These are the times" med vellyd og tekster der er inspireret af det pulserende liv på gaderne i New York.

Inddrivelseschef

og andre mærkværdige stillinger tager ikke borgerens forsvar, men pålægger denne bevisbyrden mod statsmagtens ufejlbarlighed. - Dette er tidskrævende, papirdyngerne vokser, - love og cirkulærer påtrykkes så man hverken ved op eller ned, men hele apparatet er kørt i stilling - nu skal den genstridige knuses. - Dette gør man uden blusel, for statens dispositioner må aldrig antastes og afsløres, da den er bygget op på et net af korrupsion og bedrag, godt støttet af lovgiverne, der har deres livsophold fra denne.

Antiracistisk Netværk i Århus stemplet som ekstremistisk

Staten er udkommet med en rapport, der anklager for eksempel ARN, Antiracistisk Netværk i Århus, for at være et af de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark!

Desuden angives det, at man har tjekket facebook-sider og lignende kilder!

Alle fornuftige og demokratiske sindede organisationer og enkeltpersoner i Århus har et eller flere tidspunkter været med sammen med ARN til at protestere imod byens højrerabiate voldsmand og politiets åbenlyse ligegyldighed over for at opklare voldssager mod indvandrere og progressive.

Antiracister og antifascister stemples i rapporten generelt som ekstremister og antidemokrater. Det gælder også Antifascistisk Aktion, Antiracistisk Netværk og Libertære Socialister.

Den danske stat og dens spionagenturer sidestiller morderiske fascister og dem, der tager kampen op mod dem – modstandskampen 1940-45 lægges i glemmebogen.

Var du ikke opmærksom på risikoen for at blive politisk registreret ved lovlig politisk aktivitet eller blot et facebook-like i Danmark, så kan man læse nærmere i SFI-rapporten 'Antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark'.

Oktober Støttekreds i Århus

Ukraine i imperialismens klør

I sovjettiden var Ukraine en blomstrende økonomi, nr. 10 på verdensranglisten for økonomisk udvikling. Med sammenbruddet fulgte en glidebane hvor først BNP faldt drastisk og udlandsgælden derefter voksede med rekordfart, Ukraine kom i gæld til op over halsen. Et par håndfulde oligarker har overtaget statsejede virksomheder og er gået benhårdt, med lovlige og ulovlige metoder, efter profit på bekostning af vedligehold, produktionsudvikling og ikke mindst lønninger og arbejdsforhold. De er i dag de milliardærer, der styrer udviklingen i Ukraine.

Ikke bare er produktionsapparatet nedslidt, men de højteknologiske virksomheder er forsvundet og produktionen er blevet omlagt fra at bestå fortrinsvis af højteknologi til i dag hvor langt hovedparten er salg af uforarbejdede råstoffer. Markedet der tidligere var en integreret del at Sovjetunionens markeder blev ødelagt og gasforsyningen derfra blev et tvægget sværd i hånden på de nye kapitalister i Rusland.

Kapitalen søgte med en naturlovs sikkerhed derhen hvor profitten var størst. Udenom beskatning ud af landet til fortrinsvis Cypren og derfra tilbage med tilskud som udenlandske investeringer.

Oligarkerne med deres milliarder havde stor interesse i en tilslutning til EU, mens de små, der kun var nået til millionerne stadig så mulighederne i et hjemmemarked og hældede til Rusland. Maidan blev derfor iværksat af de rigeste. Hen ad vejen gik alle oligarker dog med i støtten til Maidan, og der blev kastet mange penge efter også at få almindelige folk med på pladsen, og i finansieringen af fascisterne.

Men oligarkerne var ikke alene. GMO-producenterne med Monsanto i spidsen havde i mange år arbejdet for at overtage den fede ukrainske muld til deres GMO-udvikling og implementering i Europa, det får de mulighed for med EU-aftalen. Den internationale oliekapital så store muligheder for ukrainsk udvinding ved fracking, også som mod-

vægt mod energiforsyning fra Rusland og tysk kapital slikkede sig om munden ved udsigt til at overtage de nedslidte industrier for en slik.

USA's statssekretær Victoria Nuland - gift med den neokonservative Robert Kagan, grundlæggeren af PNAC, en vigtig drivkraft bag Irak-krigen - udtrykte at den overordnede interesse for den internationale kapital ikke først og fremmest er geopolitiske og finanspolitiske strategiske interesser, da hun sagde "Fuck EU". EU's interesse i Ukraine er først og fremmest markeder, når produktionen flytter til Europa bliver ukrainerne arbejdsløse, man kan derfor sige at europæisk arbejdsløshed eksporteres til Ukraine.

Nok er der forskellige interesser i EU og USA, men IMF har stillet betingelserne om en fuldstændig gennemført neoliberal udvikling med drastiske sociale nedskæringer og privatiseringer, som følges af EU og NATO har sammen med den samlede verdenspresse konsekvent råbt op om krig mod Rusland og styrket sine positioner med vedtagelserne på topmødet og omfattende dansk deltagelse, en permanent udrykningsstyrke, opstilling af missilforsvar i Polen og mindre bemærket i offentligheden en hjælpepakke til det ukrainske militær, så de oprørske republikker kan blive nedkæmpet.

Det ukrainske folk er i klørerne på mange gribbe, de kan ikke vente hjælp fra nogen sider. De må samle kampen om et fælles mål for et uafhængigt Ukraine, hvor oligarkerne fratages deres uretmæssigt tilegnede rigdomme og produktionen indrettes efter befolkningens behov. Oprøret må ikke blive til en kamp for tilknytning til Rusland. Det er en benhård klassekamp mellem rige og fattige ukrainere, mellem den ukrainske befolkning og gribbene, der mætter sig på deres blod.

Med en samtidig afstemning i Strasbourg og Kiev, godkendte EU-parlamentet og det ukrainske parlament associeringsaftalen mellem EU og Ukraine.

I en direkte videoforbindelse med det ukrainske parlament før afstemningen kaldte EU-parlamentets formand Martin Schulz afstemningen et historisk øjeblik. Og sagde, at EU-parlamentet vil fortsætte med at forsvare den territoriale integritet og suveræniteten i Ukraine.

Folkebevægelsen mod EU stemte imod. Den konstaterer at aftalen er med til at eskalere konflikten.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82
Åbningstid:
alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Svensk valg: Politivold hjalp ikke nazi

Det berygtede naziparti Svenskernes Parti satsede stort på at få et gennembrud ved de netop afholdte kommunalvalg, som blev afholdt samtidig med valget til Rigsdagen. Det er kaldt den største nazistiske kraftanstrengelse, som Sverige har set siden 2. verdenskrig. Men den blev afvist.

I 2010 fik Svenskernes Parti fik enkelt mandat i Grästorps nordøst for Göteborg. Ved valget i 2014 stillede de op i 34 kommuner og håbede på en repræsentation over hele landet. De økonomiske bagmænd postede masser af penge i valgkampen og valgmøder, der gennemførtes i by efter by – og i by efter by mødtes af antifascistiske demonstrationer.

Pengene og en enorm medieomtale sikrede imidlertid ingen nazimandater. Det højeste stemmetal var 0,8 pct. i et par kommuner.

Svenskernes Parti er en voldelig terrorgruppe, der organiserer overfald på venstreorienterede og antifascister i deres kampagner for et racerent Sverige. De stod blandt andet bag et blodigt knivangreb på en 8. marts-demonstra-

Blodet flød i Malmø fra mange sårede efter politioverfald på antifascister

tion i Malmø i år. Gerningsmændene havde fået militær træning hos fascister i Ukraine.

Overfaldet udløste landsdækkende demonstrationer.

Alligevel har Svenskernes Parti ikke mødt modstand fra det officielle Sverige, der betragter 'venstreekstemister' som en større trussel en 'højreekstemister'.

Under valgkampen stod SP under mas-

siv og kostbar politibeskyttelse ved hvert eneste arrangement landet over. Og den 23. august gik det hele galt i Linhamn: Politiet gjorde nazisternes beskidte arbejde for dem og overfaldt en stor antinazistisk demonstration.

Det var politivold i stor skala, da beredent politi gik til angreb på en antifascistisk demonstration i Malmø mod det nazistiske Svenskernes Partis valgfremstød. Fem demonstranter blev hårdt såret, mange kvæstet, da heste, biler, knipler og hunde uprovokeret blev sat ind. Det var kun et tilfælde, at ingen blev dræbt.

Politiet spredte systematiske løgne om at demonstranterne angreb med store brosten og ammoniak, og overfaldt ambulancepersonale. Det måtte senere gå til bekendelse og indrømme det var løgn, efter at fotos og medier havde dokumenteret, hvad der faktisk skete.

Men selv om 'ordensmagten' stillede nazisterne under sin beskyttelse, og i Malmø gik over alle grænser, har svenskerne gennemskuet partier og ikke givet det et eneste mandat. De antifascistiske demonstrationer har gjort sit dertil.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 9 - 2014

*TEMA: Terrorkrigen optrappes
– Stop den!*

Det er faneme uhyggeligt s. 2

Finanslov: Ingen forbedring s. 3

Aktion Hånd i Hånd s. 4

*Forskydninger i
arbejderklassen s.7*

Terrorkrigen optrappes s. 10

Fri mig for Mette F. s. 11

Stop opmarchen til krig s. 12

Svensk valg: Polarisering s. 14

*Ebola – Amerikansk
patent s. 16*

*På vej ind i
3. verdenskrig s. 21*

Verden ifølge Latuff

Den trojanske hest kaldet ISIS

